

WESTERLING IN NEDERLAND.

De laatste berichten wijzen uit, dat de omstandigheden waaronder WESTERLING zich in West-Duitsland schuil houdt van die aard zijn dat ernstig rekening zal dienen te worden gehouden met de komst van WESTERLING in Nederland.

Mocht hij hier te lande opduiken dan zullen ongetwijfeld de groepen van personen, die geloof hebben gehecht aan het door _____ verspreide gerucht, dat WESTERLING voor bepaalde plannen ten opzichte van de Republiek Indonesia naar Indonesië is vertrokken, teleurgesteld zijn. Van deze personen zal dan ook weinig bereidheid kunnen worden verwacht om hem voor eventuele nieuwe plannen te steunen.

Tot deze groepen behoren leden van de Nieuw-Guinea Vereniging, de "NEVING".

Voor andere groepen zal echter de komst van WESTERLING in Nederland aanleiding geven tot grotere activiteit, waarbij stellig getracht zal worden de figuur van WESTERLING daarvan het middelpunt te doen uitmaken.

Tot deze groepen behoort in de eerste plaats _____ met zijn aanhang. Deze aanhang is stellig niet omvangrijk. De N.V.U. (Nederlandse Volks Unie) is niet veel meer dan _____ zelf en de met hem samenwerkende L.O.O.I.S. telt niet meer dan ± 70 leden onder wie juist naar aanleiding van de bemoeienis van de bestuursleden _____ met de zaak WESTERLING verdeeldheid heerst.

Het zal _____ niet moeilijk vallen WESTERLING in openbare vergaderingen te laten optreden.

Deze vergaderingen zullen wel publiek trekken en zeker in den Haag, maar verwacht kan worden, dat de belangstelling...

de belangstelling snel zal verflauwen, nadat het publiek geconfronteerd is met WESTERLING zoals hij is t.w. een avonturier met een losbandig leven.

Verstoring van de orde en rust zal van deze vergaderingen wel niet gevreesd behoeven te worden.

Evenmin behoeft te worden verwacht, dat de pers de met het optreden van WESTERLING door ontwikkelde activiteiten in belangrijke mate zal steunen. Wel zullen dergelijke vergaderingen de bijzondere aandacht trekken van de Indonesische Regering en de Indonesische pers.

Van de andere groeperingen, welke zich hebben laten kennen als felle tegenstanders van de regeringspolitiek ten opzichte van de R.I., zal naar het voorkomt een afwachtende belangstelling verwacht kunnen worden. Dit geldt voor met zijn aanhang, de Stichting "Door de Eeuwen Trouw", het Veteranen Legioen "Oud Wapenbroeders".

Indertijd werd er reeds op gewezen, dat al deze groepen eerst een potentieel gevaar zouden kunnen gaan vormen, indien een figuur aanwezig was, die de in deze groepen levende weerstanden tegen de Regering zou kunnen samenbundelen. Een dergelijke figuur is nog steeds niet naar voren gekomen en van WESTERLING behoeft niet te worden verwacht, dat hij zich op zo'n centrale plaats zou kunnen stellen of indien daarop door anderen geplaatst zou kunnen handhaven.

De Ambonnezen vormden een jaar geleden een groep waarvan een ontwikkeling kon worden verwacht tot een door anderen te gebruiken machtsinstrument.

Voor het ogenblik gaat de belangstelling van deze groep alleen uit naar de a.s. beslissing

van de Centrale Raad....

van de Centrale Raad van Beroep over de K.L.-status.

Voor WESTERLING is in deze kringen vrijwel geen belangstelling meer aanwezig.

Aan de komst van WESTERLING in Nederland zullen dus op grond van de beschikbare gegevens en aanwijzingen geen reële gevaren voor verstoring van de openbare orde en rust verbonden zijn. Uit een oogpunt van binnenlands beleid zal derhalve zijn komst kunnen worden afgewacht. Zelfs zou het aanbeveling verdienen te overwegen aan zijn binnenkomst niets in de weg te leggen, aangezien zijn arrestatie, ook indien gevolgd door een spoedige vrijlating, eventueel na een strafvervolgning en een korte straftijd wegens een onbelangrijk strafbaar feit, zoals gebruikmaking van een op andere naam staande pas, niet anders dan koren op de molen zou betekenen voor hen, die erop uit zijn van hem om derwille van de propaganda een martelaar te maken.

Ziet de justitie af van zijn arrestatie dan bestaat er een redelijke kans, dat een met zijn verschijning in Nederland oplevende belangstelling zeer spoedig langs natuurlijke weg zal afzwakken en mogelijk door gebrek aan middelen ook spoedig zal afsterven. Een arrestatie zal in elk geval dit proces vertragen.

Of de komst van WESTERLING ook uit een oogpunt van beleid ten opzichte van de R.I. in dezelfde mate aanvaardbaar is, /een zaak welke ter beoordeling staat aan de Regering./ is

Zij zal er in elk geval mede rekening dienen te houden, dat WESTERLING de gevolgen van zijn binnenkomst trotserende, op een zeker ogenblik in de naaste toekomst in het land aanwezig is.

Indien tevoren mocht vaststaan, dat het standpunt van de Regering ten aanzien van eventuele verzoeken van Indonesische zijde tot berechting van

WESTERLING.....

WESTERLING voor strafbare feiten in Indonesië gepleegd of tot uitlevering aan de Indonesische Overheid ter berechting aldaar positief afwijzend zal zijn zullen de reacties op zijn verschijning hier te lande kunnen worden afgewacht.

Op deze reacties van Indonesische zijde zal in elk geval gerekend dienen te worden, maar de vraag komt voor nadere overweging in aanmerking of deze reacties niet zullen worden gestimuleerd, indien de justitie een e.v. terzake van lichte vergrijpen gedane arrestatie spoedig daarop door een vrijlating moet laten volgen, in verband waarmede een arrestatie beter achterwege zou kunnen blijven.

9-4-52.

ACD /

7

Uit _____ werd het volgende vernomen:
 Woensdag 2-4-1952 sprak WESTERLING telefonisch uit Parijs met VAN DELDEN, aan wie hij mededeelde, dat hij naar alle waarschijnlijkheid op Vrijdag 4-4-1952 weer in Nederland dacht te zijn.

2. In een gesprek dat op Donderdag 3-4-1952 met _____ werd gevoerd, deelde deze mede, dat hij sedert enige tijd met WESTERLING correspondeerde. Ten bewijze hiervan toonde _____ enkele brieven van WESTERLING, waarvan de inhoud echter niet bekend is. Naar _____ zeide betrof deze correspondentie de hulp, welke hij _____ WESTERLING kon aanbieden, met betrekking tot de plannen van WESTERLING in Indonesië.
- Verder zeide _____, dat hij op de hoogte was van het feit dat WESTERLING kort geleden in Nederland was geweest en spoedig dacht terug te keren. In verband hiermede verzocht _____ om aan WESTERLING de volgende voorstellen over te brengen t.w. :
- zo spoedig mogelijk contact op te nemen met
 - alle oude medewerkers uitschakelen.
 - geen "stunts" uit te halen.
 - het tweede gedeelte van zijn "mémoires" niet door "Opera-Mundi" te laten publiceren, maar hierover met _____ overleg te plegen.

Wanneer WESTERLING met deze voorstellen accoord zou gaan, kon het volgende garanderen :

- Zorgen voor een veilige verblijfplaats op een buitenplaats "ergens in Gelderland".
- Zorgen voor het geld, benodigd voor WESTERLING en diens gezin, mits dit niet hoger zou zijn dan f. 1000.-- per maand.
- Zorgen voor de contacten die het geld bij elkaar kunnen brengen om de plannen van WESTERLING in Indonesië te verwirkelijken.

Het was vooral op de punten II en III dat _____ de nadruk legde.

Tenslotte stelde _____ nog als "eis", dat de bepaling van het tijdstip om in Indonesië toe te slaan, overgelaten moest worden aan _____ en diens vrienden. Het was volgens _____ beslist funest om vóór de a.s. verkiezingen in dit opzicht enige activiteit te laten blijken.

Bij het hierbedoelde gesprek was ook aanwezig een zekere _____, verdere gegevens onbekend, die aangemerkt kan worden als de rechterhand van _____.

De hiergenoemde plannen en voorstellen zouden - aldus _____ - besproken zijn met _____.

_____ alsmede met _____ die naar _____ beweerde een persoonlijke vriend van _____ was.

Het zou in de bedoeling liggen om een "politieke-raad" te vormen, die de door WESTERLING te voeren actie zou uitstippelen.

Een eventuele militaire actie van WESTERLING in Indonesië zou ondergeschikt zijn aan de beslissingen van deze "politieke-raad".

3. Donderdag 3 April 1952 arriveerde uit Parijs te Den Haag _____ bij wie _____ te Parijs verbleef. Zij deelde

Zij deelde mede, dat regelmatig leden van de Nederlandse legatie te Parijs in het hotel waren geweest, waar WESTERLING ver- toefd heeft en gevraagd hadden naar de door WESTERLING achterge- laten bagage.

4. Vrijdag 4-4-1952 deelde in een gesprek mede, dat hi- vernomen had, dat 'plannen met WESTERLING" had. meende ernstig voor te moeten waarschuwen. Verder sprak het vermoeden uit, dat WESTERLING reeds in Nederland verbleef. Zo dit het geval was, verzocht om hem hierover in te lichten, daar hij via een re- latie kans zag om het benodigde kapitaal voor de plannen van WESTERLING, van te krijgen.
- Ook deelde mede, dat al- majoor verbonden was aan de generale staf Mocht er dus voor WESTERLING gevaar dreigen - al- dus - dan kon uit deze hoek tijdig een waarschuwing komen.
- Op de afdeling van zou ook werkzaam zijn de Ambonees

5. Zaterdag 5-4-1952 verscheen WESTERLING te Amsterdam. Alhoewel WESTERLING hier niet veel over uitliet, is hij naar alle waar- schijnlijkheid te voet over de Belgisch-Nederlandse grens geko- men. Het is niet bekend waar hij de grens gepasseerd heeft, noch wie hem daarbij behulpzaam zijn geweest.
- [In Amsterdam was WESTERLING vergezeld van een persoon, zich noemende , oud ca. 30 jaar.

Wel bleek dat WESTERLING en elkaar kenden uit de tijd, dat WES- TERLING nog actief in Indonesië diende.

In gezelschap van reed WESTERLING in een taxi - welk door eerstgenoemde betaald werd - van Amsterdam naar Den Haag, waar hij met - in de woning van - ee- bespreking had over het vermelde in punt 2. van dit schrijven.

Een bepaalde definitieve overeenstemming werd echter niet be- reikt.

WESTERLING wilde wel gebruik maken van het verblijf-adres, he- welk beweerde in Gelderland te kunnen verzorgen.

Daar dit echter niet vóór Dinsdag 8-4-1952 geregeld kon zijn, stelde voor dat WESTERLING zolang bij hem zou logeren.

Op dit aanbod ging WESTERLING niet in.

Na bij gegeten te hebben, vertrokken WESTERLING en weer naar Amsterdam, in een door van een onbeken vriend geleende oude Ford-auto. Letter en nummer van deze auto zijn niet bekend.

WESTERLING zou voornemens zijn tot Dinsdag 8-4-1952 in Amster- dam te blijven op een dezz. tot dusver onbekend adres, waarna h- hoopt te kunnen verblijven op het door te verzorgen/adre- in Gelderland.

Voor VAN DELDEN liet WESTERLING de boodschap achter om binnen de kortst mogelijke tijd de oud-K.P.'ers die bij de L.O.O.I.S. zijn aangesloten in groepen van vijf man te verdelen, onder lei- ding van een z.g. "sectie-chef". Zodra dit gedaan was, verzocht WESTERLING een opgave van de namen van deze "sectie-chefs" en van de totaal sterkte van deze groepen. Het is niet bekend welk plannen WESTERLING met deze groepen heeft.

Voor zijn

No.
Van 7 April 1952.

6. Voor zijn echtgenote in Friesland liet WESTERLING een schrijven achter, waarin hij mededeelde dat hij vóór 15 April 1952 van "relaties" een grote som geld zou ontvangen en dat weer andere "relaties" ervoor zouden zorgen, dat de "papieren" van mevrouw Westerling in orde zouden ~~xi~~ komen vóór genoemde datum. Zodra WESTERLING het geld had, wilde hij zijn echtgenote en kinderen bij zich laten komen. Waar dit gebeuren zal is niet bekend.
7. , die indertijd geholpen heeft om WESTERLING van Vaals over de Duitse grens te brengen, heeft een brief gezonden aan , waarin hij mededeelde door de rijkspolitie te zijn gehoord, waarbij hem o.m. werd gevraagd of hij wel eens mensen clandestien over de grens bracht. besloot zijn brief met het dringende verzoek of degenen die van zijn medewerking afwisten hier verder niet over wilden spreken, daar hij het verhoor door de rijkspolitie toeschreef aan "geklets" in Den Haag. Einde.
-

V. 4.

72

9 APR 1952

Gene

WESTERLING

Ingevolge Uw verzoek bevestig ik U mijn telefonische mededeling van hedenmorgen, inhoudende dat is komen vast staan dat WESTERLING op Zaterdag de 5de dezer in Amsterdam was vergezeld van een persoon zich noemende oud ca. 30 jaar.

Personalia dan wel andere bijzonderheden zijn van voorsalsnog niet bekend.

In gezelschap van reed WESTERLING dezelfde dag terug naar Amsterdam, in een door van een vriend geleende oude Ford auto, waarvan letter en nummer niet bekend zijn.

WESTERLING zou het plan koesteren om zich naar Gelderland te begeven.

HET HOOFD VAN DE DIENST,
Namens deze:

de Heer Procureur-Generaal,
Eg Directeur van Politie
te AMSTERDAM

Onderwerp : Activiteit van WESTERLING c.s.

21-4-52

AOT

I.

- Uit _____ werd het volgende vernomen
1. Vrijdag 11 April 1952, deelde _____ aan _____ waarvan hieronder de juiste naam en identiteit worden gemeld, mede, dat hij van _____ de boodschap had gekregen, dat laatstgenoemde door bemiddeling van _____ het verblijf van WESTERLING "ergens" in Gelderland had geregeld.

_____ was van plan om dezelfde dag omstreeks 19.30 uur, op een tevoren afgesproken plaats in Amsterdam, WESTERLING in een auto op te halen en naar het bedoelde adres in Gelderland over te brengen. WESTERLING ging hiermede accoord, maar vond het tijdstip te vroeg, waarop het op 21 uur werd gesteld.

_____ is ten rechte genaamd _____ zou als reserve-officier bij het corps Muzaren van Boreel in Indonesië hebben gediend.

2. Inderdaad werd WESTERLING op Vrijdag 11 April 1952 omstreeks 21 uur door _____ in Amsterdam opgehaald in een auto met het kenteken _____

Bedoeld nummer bleek afgegeven te zijn aan _____, directeur van de N.V. Drukkerij en uitgeverij my. _____, wonende te _____

Bij het vertrek van WESTERLING uit Amsterdam waren aanwezig :

Vernomen werd nog, dat de bestuurder van auto _____ zelf was.

Met deze auto werd WESTERLING in gezelschap van _____ en _____ gebracht naar : Graaf A.S.H. VAN RECHTEREN LIMPURG, _____, alwaar WESTERLING voorlopig zijn intrek zou nemen.

Nadat _____ zowel VAN RECHTEREN LIMPURG als WESTERLING afzonderlijk gesproken had, waarbij hij aan VAN RECHTEREN vroeg om geen financiële transacties met WESTERLING aan te gaan en omgekeerd aan WESTERLING had gevraagd om geen financiële transacties met VAN RECHTEREN aan te gaan, vertrok FABIUS in gezelschap van _____

Door WESTERLING werd aan _____ nog het "ultimatum" gesteld om vóór de 20e. April 1952 met concrete voorstellen over zijn plannen ~~moest~~ komen en verder dat _____ vóór genoemde datum ook voldoende geld aan mevrouw WESTERLING moest hebben overgemaakt.

Na het vertrek van _____ bleek, dat VAN RECHTEREN LIMPURG wel met _____ de lagere school had bezocht, doch hem sedert dien nooit meer ontmoet had.

VAN RECHTEREN deelde mede, dat hij van _____ een schrijven had ontvangen, waarin _____ vroeg of hij genegen was "iemand" die meerdere malen de Militaire Willems Orde verdiend had en die in Nederland moest "onderduiken", onderdak wilde verlenen. Nadat het VAN RECHTEREN gebleken was, dat het hier WESTERLING betrof, had hij direct zijn woning voor onbepaalde tijd beschikbaar gesteld.

3. Zaterdag 12 April 1952 werd WESTERLING via een van zijn medewerkers telegrafisch gewaarschuwd, dat zijn adres te Amsterdam bekend was. De inhoud van het telegram luidde :
"ADRESWIJZIGING URGENT _____ WEET HUISBAAS _____"

In dit verband zij verwezen naar het vermelde onder punt 4 van het dezz.

No.
Van 17 April 1952.

het dezz. schrijven No.

4.

5. Dinsdag 15 April 1952 werd WESTERLING door telefonisch vanuit Den Haag gewaarschuwd, dat "de regering op de hoogte was van zijn adres in Gelderland. deelde niet mede, op welke wijze hij aan deze wetenschap was gekomen.

6. Woensdag 16 April werd WESTERLING op het meerbedoelde adres gearresteerd en overgebracht naar Amsterdam, waar hij voor de rechter-commissaris werd voorgeleid, die hem omstreeks 21 uur weer op vrije voeten stelde. Einde.

V. 4.

I.

Uit werd het volgende vernomen:

1. In de nacht van 17 op 18 April 1952, begaf WESTERLING zich in gezelschap van naar de nachtgelegenheid "La Cubana" in de Leidsestraat te Amsterdam. Bij dit bezoek zouden de aanwezigen zich gesplitst hebben in twee groepen nl. pro- en contra WESTERLING, welke groepen bijna slaags zouden zijn geraakt.

Verwezen wordt naar als bijlage bij dit schrijven gaande afschrift van de rapporten van en

van de gemeente politie Amsterdam.

N.a.v. het vorenstaande bracht WESTERLING eigener beweging op Zaterdag 19 April 1952 een bezoek aan de rechter-commissaris te Amsterdam de heer , aan wie hij de toedracht van het gepasseerde uiteenzette.

De heer adviseerde WESTERLING ten sterkste om zo min mogelijk reden tot dergelijke moeilijkheden te geven.

2. Zaterdag 19 April 1952 werd door de bekende journalist - o.m. verbonden aan "Elseviers Weekblad" - contact opgenomen met WESTERLING. deed het voorstel een "campagne" te voeren voor WESTERLING, waarvoor hij in het "Algemeen Dagblad" en in "Elseviers Weekblad" een reeks van artikelen wilde schrijven, waarin hij behalve een bedekte vraag om financiële steun, WESTERLING aan het Nederlandse publiek wilde voorstellen als een gewoon rustig mens en niet als een "wildeman".

Hiernaast wilde enkele kapitaalkrachtige figuren om een bijdrage voor WESTERLING vragen.

De binnengekomen gelden zouden beheerd en verantwoord worden door een nog samen te stellen "comité". waarin o.m. zitting zouden hebben en

was beslist tegen opname van en in dit "comité". Verder achtte ook het van het grootste belang dat WESTERLING zich zo rustig mogelijk diende te houden en dat getracht moest worden zo snel mogelijk een rechterlijke uitspraak in de zaak WESTERLING te krijgen.

WESTERLING ging geheel met de voorstellen van accoord, waarop in het "Algemeen Dagblad" van Zaterdag 19 April 1952 het eerste artikel van verscheen onder het hoofd "Gesprek met Westerling".

De eerste gelden die hierop binnenkwamen - ca. f. 600.-- - werden door aan WESTERLING overgedragen.

(Hierbij zij opgemerkt, dat korte tijd geleden door een soortgelijke actie werd gevoerd ten behoeve van de Ambonees die in Nieuw Guinea verbleef en voor wie het absoluut noodzakelijk was om naar Nederland te komen teneinde zich hier onder speciale chirurgische behandeling te stellen voor bekomen gelaats-verwondingen in de afgelopen oorlog. had hiervoor aan het Nederlandse publiek om f. 4000.-- gevraagd, waarop tot dusver reeds meer dan f. 10.000.-- was binnengekomen.

Zaterdag 19-4-1952 bracht WESTERLING in gezelschap van een bezoek aan in het Burgerziekenhuis te Amsterdam.

Wel bedong voor zijn medewerking, dat WESTERLING zich in het vervolg strikt zou onthouden van mededelingen aan vertegenwoordigers van andere dag- of weekbladen in Nederland.

3. Zaterdag 19-4-1952 arriveerde mevrouw Westerling in Amsterdam. bracht WESTERLING en diens echtgenote in zijn auto nog dezelfde dag naar in , waar zij tot Zondag 20-4-1952 bleven, waarop het echt-paar WESTERLING

No.
Van 23 April 1952.

WESTERLING naar Warns - het verblijfadres van mevrouw Westerling - bracht. WESTERLING zou van plan zijn voorlopig te Warns te blijven

4. Maandag 21 April 1952 bracht WESTERLING echter een bezoek aan
zou nl. met nog twee gewezen auditeurs-militair uit Indonesië, zich tot WESTERLING hebben gewend met het aanbod om de verdediging van zijn zaak geheel belangeloos ter hand te nemen. Na het onderhoud met , waarbij besloten werd dat onder leiding van in de verdediging zou assisteren, begaf WESTERLING zich naar laatstgenoemde in Den Haag, die zich geheel accoord verklaarde met elke assistentie die hij krijgen kon.
5. liet Zondag 20-4-1952 weten, dat hij enkele personen bereid gevonden had om het geld bij elkaar te brengen, nodig voor het levensonderhoud van WESTERLING en diens gezin. Hieraan verbond echter de "eis", dat WESTERLING een stuk zou ondertekenen, waarin hij moest verklaren, dat hij zich gedurende zijn verblijf in Nederland geheel zou onthouden van elke vorm van activiteit. Vernomen werd, dat het niet waarschijnlijk is, dat WESTERLING op dit voorstel van in zal gaan.
6. Het ligt in de bedoeling om zodra hier de fondsen voor aanwezig zullen zijn als gemachtigde van WESTERLING naar Parijs -Le Vesinet- te sturen om daar de schuld aan de commissaris van politie te Le Vesinet te voldoen en de achtergebleven bagage van WESTERLING naar Nederland over te brengen.

Bij deze bagage zouden zich bescheiden bevinden, die voor de verdediging van de zaak WESTERLING van belang zouden zijn.
Einde.

Van _____ werd het volgende vernomen :

1. Nadat WESTERLING vernomen had, dat _____ en _____ de daders van de aanslag op _____ waren, stelde WESTERLING voor - alhoewel hij kwaad was over deze onbezomen daad - de schuld op zich te nemen door te verklaren, dat hij opdracht had gegeven tot deze aanslag. WESTERLING dacht zodoende de schuld van de daders te kunnen verlichten. Dit voorstel werd echter door zijn naaste medewerkers verworpen. WESTERLING verwachtte niet, dat hij na deze aanslag op _____ nog op vrije voeten zou blijven, ondanks het feit dat hij er niets mede te maken had.

2. Door het bestuur van de LOOIS werd als verdediger voor _____ en _____ aangezocht :
 die naar verluidt verdienstelijk werk heeft gedaan in de illegaliteit. _____ heeft voor zijn medewerking slechts f. 300.-. gevraagd.

- een der advocaten van WESTERLING - zal geheel kosteloos de verdediging van _____ op zich nemen.

_____ heeft f. 25.-. ter beschikking gesteld voor de verdediging van de daders.

- eerdergenoemd in de betreffende correspondentie - bracht een bezoek aan mevrouw _____, waar zij voor de daders kwam pleiten.

_____ zou aangekondigd hebben zijn relaties met het Hof _____ in te schakelen om de daders te helpen.

Door het bestuur van de LOOIS werd een schrijven gericht aan _____, de _____ met het verzoek iets te willen doen voor de daders van de aanslag.

Daarentegen heeft _____ - zich geheel uit deze organisatie teruggetrokken. Maar hij zeide was de situatie hem te gevaarlijk geworden.

_____ deelde in een telefoongesprek met _____ mede, dat hij niet veel meer voor de affaire WESTERLING voelde. Het werd hem - een beetje te wild..

WESTERLING heeft het bestuur van de LOOIS toegezegd f. 1000.-. bij te dragen voor de verdediging van de daders, zodra hij het geld van zijn "mémories" binnenkreeg.

3. Enige tijd geleden bracht WESTERLING in gezelschap van de meerdere malen in de dezz. correspondentie genoemde _____ en _____ een bezoek aan de "Papegaai Bar" te Amsterdam, bij welke gelegenheid het tot een vechtpartij kwam, uitgelokt door WESTERLING nam geen deel aan deze vechtpartij.

_____ die vrij ernstig met een auto-zwengel aan het hoofd gewond werd, werd samen met _____ naar het politie-bureau Leidse-plein gebracht.

Enige dagen hierna bezochten WESTERLING _____ het bekende Amsterdamse havenkwartier : "De Zeedijk". Ook bij deze gelegenheid moet het "fris en vrolijk" zijn toegegaan.

_____ aan wie e.e.a. ter ore kwam was hierover zeer gebelgd en dreigde de verdediging van WESTERLING te laten schieten, wanneer deze op dezelfde voet zou doorgaan. Dit dreigement heeft indruk gemaakt op WESTERLING.

_____ is vrijwel doorlopend in de naaste omgeving van WESTERLING te vinden.

_____ werd enige dagen na het hierboven beschrevene opgenomen in het Wilhelmina gasthuis te Amsterdam voor het ondergaan van een kuur

No.
Van 12 Juni 1952.

een kuur tegen drankzucht.

4. In de omgeving van WESTERLING zijn enkele nieuwe figuren opgedoken t.w.:
 , vertegenwoordiger, wonende te Rotterdam-W. Verder
 , ge-
 wezen stuurman bij de koopvaardij, die enkele jaren in Indonesië heeft vertoefd en een zekere
 , die directeur van een distilleerderij te Amsterdam zou zijn.
5. Met verwijzing naar het vermelde onder punt 10. van het dezz. schrijven No.
 van 20-5-1952, gaat hierbij een foto-conie van een schrijven van
 , gericht aan één der medewerkers van WESTERLING, naar de inhoud waarvan moge worden verwezen. Met genoemde
 heeft WESTERLING nog enkele besprekingen gevoerd, waarvan geen bijzonderheden te vermelden zijn. Wel deelde
 - van dezelfde uitgeverij My. "De Vink" - mede, dat de eerste 2800 exemplaren van WESTERLING's "mémoires" naar de boekhandels in Nederland waren verzonden. Verder deelde
 mede dat hij een "veilige" opslagplaats zocht voor nog enkele duizenden exemplaren. Deze maatregel achtte
 noodzakelijk, omdat hem ter ore was gekomen, dat de Republiek Indonesia aan de Nederlandse regering had verzocht om de gehele oplage van deze "mémoires" in beslag te willen laten nemen.
 had reeds een groot gedeelte van de oplage in veiligheid gebracht, maar kwam nog plaatsruimte te kort. Enige tijd hierna deelden
 en
 mede, dat reeds 5000 exemplaren van Westerling's "memoires" waren verkocht, waarvan het grootste aantal in de Noordelijke provincies en slechts betrekkelijk weinig in Amsterdam.
6. Met verwijzing naar het vermelde onder punt 19. van het dezz. schrijven No.
 van 13 Mei 1952, kan worden medegedeeld dat de
 een bezoek heeft gebracht aan WESTERLING in Warns. Naar reeds werd gemeld heeft het plan om de film- en televisie-rechten van Westerling's "memoires" te krijgen. Ook
 bezocht WESTERLING op 1-6-1952 te Warns, bij welke gelegenheid hij WESTERLING f. 500.-. zou hebben gegeven.
7. De reeds eerder in de betreffende correspondentie genoemde
 , ontving een schrijven van de momenteel te Parijs vertoevende
 . Hierin deelde
 mede, dat hij een bezoek had gebracht aan de commissaris van politie te Le Vesinet :
 . Laatstgenoemde had er bij
 op aangedrongen de bij hem opgeslagen bagage van WESTERLING zo spoedig mogelijk te willen weghalen, mits een machtiging van WESTERLING kon tonen.
 zou volgens
 gezegd hebben, dat hij bij het in ontvangst nemen van bedoelde bagage, niet op de hoogte was van de inhoud van de koffers, totdat hij zelf een kijkje in deze koffers had genomen. Ook zou
 aan
 gezegd hebben, dat hij de laatste tijd herhaaldelijk bezoek had gekregen van "vreemde" figuren, die naar de koffers van WESTERLING vroegen. WESTERLING zal ervoor zorgen dat
 zo spoedig mogelijk de machtiging krijgt, waarop
 - op 20 Juni 1952 - naar Parijs zal vertrekken om
 en bedoelde bagage op te halen en naar Nederland te brengen.

8. richtte een schrijven aan _____, waarin zij o.m. schreef, dat het voor WESTERLING de hoogste tijd was om "iets" te gaan doen, vooral met het oog op de a.s. verkiezingen. was verder van mening, dat WESTERLING moest trachten om op Nieuw Guinea te komen om van daar "met een leger" Java binnen te vallen. WESTERLING die deze brief van _____ ter inzage kreeg, deelde mede dat hij reeds in Parijs een soortgelijk epistel van haar had ontvangen, waarop hij echter nooit had gereageerd. Daarna ontving WESTERLING (in Parijs) een tweede schrijven van _____, waarin deze zich aanbood als "reisgezelschap" voor WESTERLING om hem zodoende overal van advies te kunnen dienen. Hierop volgde nog een derde brief waarin mej. HILLEN aan WESTERLING vroeg of hij geen "bescheiden" ter beschikking van _____ kon stellen, welke mogelijk voor _____ belangrijk konden zijn bij de a.s. verkiezingen. (van e.e.a. werd in de dezz. correspondentie reeds eerder melding gemaakt)
- Bij haar schrijven aan _____ voegde _____ een door haar geschreven en uitgegeven (gedrukt) pamflet getiteld: "Op welke manier het Koninkrijk der Nederlanden volledig geliquideerd wordt". Een foto-copie van dit pamflet wordt hierbij gevoegd.
9. Mede ten vervolge op het vermelde onder sub 2. van het dezz. schrijven No. _____ van 13 Mei 1952, deelde _____ in een gesprek mede, dat hij genoeg had van de voortdurende activiteit en "inmenging" van de BVD. Naar _____ zeide was de BVD op de hoogte gekomen van het feit, dat hij een onderhoud had gehad met WESTERLING. Het gevolg hiervan was -aldus _____ dat hij bij zijn "chef" ontboden was, die hem gezegd had, dat van de BVD een rapport was ontvangen, waarin gemeld werd, dat _____ WESTERLING had ontmoet. Op een vraag van bedoelde "chef" aan _____ of dit juist was, zou _____ kennend hebben geantwoord.
10. WESTERLING deelde mede een verzoek te hebben ontvangen van de heren _____ en _____, voor een bespreking op 6 Juni 1952 te Amsterdam, in het hotel waar WESTERLING logeert. WESTERLING had in dit onderhoud toegestemd. Enige uren vóórdat genoemde _____ en _____ zouden komen, verscheen de bekende _____ in het hotel van WESTERLING. _____ deelde mede, dat hij niet bij de bespreking - welke over enige uren zou plaats vinden - aanwezig kon zijn, daar hij dringend naar Groningen moest. Volgens _____ kwamen de heren uit Deventer om WESTERLING te vragen aanwezig te willen zijn als ere-gast op een te Deventer te houden openbare vergadering. Tegen dit voorstel had het hoofdbestuur van het V.L.N. -aldus _____ geen bezwaar.
- Toen hierop door een der aanwezigen werd opgemerkt, dat een dergelijk verzoek toch net zo goed per brief had kunnen gebeuren en de heren daarvoor toch niet helemaal uit Deventer hoefden te komen, bleef _____ hierop een antwoord schuldig.
- Intussen bleef _____ rustig in het hotel met WESTERLING praten en was blijkbaar zijn dringende boodschap in Groningen vergeten. Tijdens dit gesprek met WESTERLING deelde _____ mede f. 2000.-- bij elkaar gebracht te hebben voor steun aan de 13 Nederlandse gevangenen in Indonesië. _____ wilde dit bedrag bij _____ stor- gelden te beheren. Deze commissie zou bestaan uit _____ en een nog nader aan te wijzen hoofdbestuurslid van het V.L.N. Dit voorstel werd aangenomen.

No.
Van 12 Juni 1952.

- die ook bij dit gesprek aanwezig was - deelde naderhand mede, dat hij vrijwel zeker was, dat met de a.s. opheffing van de staat van beleg in Indonesië, deze dertien gevangenen zouden worden vrijgelaten. Maar dit behoefde niet te weten, aldus

bleef in het hotel totdat en binnenkwamen. Laatstgenoemden keken vreemd op toen zij daar ontmoetten. deelde duidelijk mede, dat diens aanwezigheid bij de bespreking niet gewenst was, waarop niets anders kon doen dan vertrekken. Naderhand deelden en mede, dat zij op deze bespreking niet hadden uitgenodigd.

Bij de hierop volgende bespreking bleek dat en naar Amsterdam gekomen waren om WESTERLING te vragen wat zij - en met hen nog honderden anderen - voor WESTERLING konden doen. deelde mede, dat het enige wat zij konden doen was om openlijk kleur te bekennen en bekend te maken, dat het V.L.N. volledig achter WESTERLING stond. Dit werd door en zonder voorbehoud toegezegd en zouden zij er zorg voor dragen, dat in het eerstvolgende nummer van "Oud-Wapenbroeders" - het orgaan van het V.L.N. - een dergelijke verklaring zou worden geplaatst. Moeilijkheden met het hoofdbestuur van het V.L.N. vreesden zij niet, hoogstens tegenwerking van , die tot dusver de persoon geweest zou zijn, die achter de schermen het heeft weten te bewerkstelligen, dat nog niet eerder een dergelijke verklaring in "Oud-Wapenbroeders" was verschenen.

en waren van mening dat deze doordrijving van nu maar afgelopen moest zijn. Verder wisten en met zekerheid te vertellen, dat mocht het tot een breuk komen, de afdelingen van het V.L.N. van Deventer - Gelderland - Groningen en Friesland zich van het V.L.N. zouden afscheiden en achter WESTERLING zouden staan met een eigen veteranen-legioen.

De dag volgende op deze bespreking, vervoegde zich bij een der medewerkers van WESTERLING en vroeg wat in werkelijkheid waren komen doen. Aan werd echter te kennen gegeven, dat hij - zo hij dit weten wilde - het maar aan en zelf moest vragen.

- 11. Zaterdag 7 Juni 1952 bezocht WESTERLING in gezelschap van en de nachtgelegenheid "Casino" te Amsterdam, alwaar zij kennis maakten met student te Delft en een zoon van Tegen de morgen stelde aan WESTERLING voor om met hem naar Den Haag te rijden en een bezoek te brengen aan die naar Zeide een goed vriend van hem was. WESTERLING stemde toe en vond Zondagmorgen 8-6-1952 in het Palace-Hotel te Scheveningen een onderhoud plaats tussen - WESTERLING - en . Tijdens dit onderhoud stelde voor om WESTERLING op Maandag 9-6-1952 voor te stellen aan . Ook zou zich bij dit onderhoud hebben laten ontvallen, dat Perzië zich nog liever voor de Russen dan voor de Amerikanen zou buigen.

- 12. nodigde WESTERLING uit voor een besloten feestje te Delft, waarbij zijn vrienden -studenten- de gelegenheid zouden krijgen om WESTERLING vragen te stellen. WESTERLING nam deze uitnodiging aan. Het is nog niet bekend wanneer dit feestje plaats zal vinden. Einde.

Tot mijn spijt heb ik U hedenmorgen niet kunnen spreken, ofschoon U een tweetal malen geprobeerd hebt contact met mij te krijgen. Toen ik de afgelopen week Kapst. Westerling sprak en hem bij die gelegenheid de drukroeven van zijn "Memoires" ter hand stelde (over welke kwestie thans Uw verzoek kwam.), heb ik ook Uw adres vernomen, reden waarom ik U direct een telegram heb gestuurd onder opgave van het tel.-nummer in Leiden, doch vermoedelijk was U, evenals ik des ochtends, niet aanwezig. Een telefonisch voorbericht aan , dat om half zes afliet, mocht ook niet baten, zodat ik zojuist een uitvoerige brief aan Kapst. Westerling heb geschreven. Wellicht treffen we elkaar dan Vrijdag in Warns of volgens de eerste afspraak in Noordwijk - Oegstgeest. Ik ontvang van hem dan nog wel een telegram.

Expres heb ik mijn privé - adres aan Kapst. Westerling overgegeven, daar ik het niet aangenaam vond dat alles via het kantoor in Amsterdam liep. In deze geest kan het veel rustiger en dat is voor Kapst. Westerling het prettigste. Mocht U mij in de naaste toekomst of bovenstaand tel. nummer (Dit is mijn nieuw nummer, dat binnenkort wordt aangesloten.) niet kunnen bereiken, dan kunt U bellen:

overdag: . . . U moet hier enkel naar mijn naam of die van mijn plaatsvervanger den heer . . . vragen, aan wie U de boodschap af kunt geven. des avonds: hetzij thuis (als briefhoofd), hetzij onder no.

Ruim een jaar geleden, na terugkeer uit de troepen heb ik een aanvang gemaakt met de plannen tot uitgave van de "Westerling - Memoires". Alles bij elkaar ben ik zeer blij deze star gedaan te hebben. Hetzelve genegenheid voor U beiden is groot. Gaarne in deze geest,

Uw gacht
U

De boekuitgave "Mijn Memoires . . ." van Kapst. Westerling berust in feite bij ondergetekende, doch wordt onder de naam van mijn vrienden in België, de N.V. Uitgeverij , uitgegeven. Dit heb ik uit voorzorg voor "onze Nederl. vrienden van de roemrode coalitie" maar gedaan. . . . kunt immers nooit weten. Zij doen zovaal geeds. . . .!

Op welke manier het Koninkrijk der Nederlanden volledig geliquideerd wordt.

In December 1944 heeft Engeland in Washington gevraagd, of het in plaats van Amerika, Nederlands-Indië „bevrijden” mocht. Noch de Nederlandse regering in ballingschap, noch Amerika had op dat moment de perfide bedoeling van Churchill door. Engeland was volkomen uitgeput aan het eind van de oorlog en had zeer dringend voedsel, grondstoffen, machinerieën enz. uit Amerika nodig, die het alleen met rubber en tin uit Malakka kon betalen. Vandaar dat Engeland Malakka zo hardnekkig verdedigt, terwijl het India prijsgegeven heeft. Maar Nederlands-Indië had ook rubber en tin, zodat het voor Engeland zaak was dat land of te veroveren of dusdanig te ontredderen, dat het niet concurreren kon op de Amerikaanse markt. Er zijn in die tijd ook belangrijke voorraden uit Sumatra bij vergissing in Engeland terecht gekomen. Maar in Amerika gingen de ogen open voor de rijke buit, die er in Zuid-Azië te behalen viel en Engeland werd van het toneel verdrongen.

Intussen is het nu wel duidelijk, dat er tegenwoordig een overeenkomst moet bestaan tussen Engeland en Amerika over de verdeling van ons koninkrijk, dat te lamelijk is om zichzelf er tegen te verweren. Amerika als machtigste van de twee, krijgt natuurlijk het leeuwendeel, te weten Indië en de West, terwijl Engeland zijn minimum-eisen kenbaar gemaakt heeft d.w.z. ons deel van Nieuw-Guinea ten behoeve van Australië en verder de Lage Landen aan de Noordzee voor Engeland zelf, vooral met het oog op de moderne, verdragende wapens.

In Oost-Nieuw-Guinea houdt Australië al geruime tijd twee bataljons gereed om ons deel van het eiland te bezetten voor het geval de Nederlandse regering dat gebied toch nog aan Soekarno afstaan wil, ondanks alle protesten van de Papoea's en beloften van de regering. Australië kan dit in geen geval toelaten, zoals de gewezen Australische minister-president net nog verkondigd heeft. Dit weet de Nederlandse regering precies, maar desondanks is het rooms-rode blok van plan dit hernieuwde verraad te plegen, als ze de kans ertoe krijgen na de verkiezing. Daarom staat de zaak voorlopig in de ijskast. Dit spel wordt gespeeld om Soekarno te willen te zijn in de naive hoop, daardoor betere voorwaarden te verkrijgen voor de Hollandse ondernemingen in Indonesië, hoewel er steeds duidelijker blijkt, dat het tegendeel waar is en het hele Nederlandse bezit aldaar geliquideerd en genationali-

seerd wordt. En het kan Soekarno helemaal niets schelen, of Nieuw-Guinea nu aan Australië komt of dat hij het krijgt, als die gevreesde Hollanders maar uit Azië verjaagd worden. Hij is n.l. doodsbenuwd voor een algehele opstand, waarbij alle Indonesische volken om zelfbeschikking en aansluiting bij Nederland zouden kunnen vragen, zoals de Ambonnezen van het begin af aan gedaan hebben. Vandaar dat hij ook zo aandringt op verbreking van de Unie en opheffing van de R.T.C.-bepalingen.

Dit wat betreft de Engelse aanspraken op ons bezit in Azië. In Europa eist Engeland de Lage Landen op voor zijn veiligheid. Daartoe zijn of komen er in de Belgische Kempen Engelse troepen te liggen, waarvoor Engelse officieren ijverig woonruimte aan het vorderen zijn, terwijl Engeland ook bezig is zich van de macht over de belangrijke haven Antwerpen te verzekeren. In de Hollandse kranten staat hierover niets, vermoedelijk om geen slapende honden wakker te maken en daarmee even te wachten tot na de verkiezing, want wij schijnen over een paar maanden ook zulke Engelse bezetting te krijgen. En dan zullen protesten er tegen wel even weinig helpen als in België. Aan deze geruisloze verovering van België werkt Churchill trouwens al jarenlang. Het is Churchill geweest, die door allerlei lasterpraatjes koning Leopold in discredit gebracht heeft, wat uiteindelijk tot diens abdicatie geleid heeft. Daarom ook wenste koning Boudewijn zich onlangs niet naar Engeland te begeven voor de koninklijke begrafenis. Dit perfide spel speelt Churchill in België met behulp van de socialisten. Vandaar ook, dat Churchill in de zomer 1950 in Straatsburg tot algemene verbazing Spaak steunde, die regelrecht van de anti-koningsgezinde straatgevechten in Brussel kwam. Ook in Nederland bedient Engeland zich van de socialisten. Maar dit is dan ook de reden, dat Churchill in Engeland de Labour-partij zo ontziet en dat hij bij de machtsovername geen open kaart gespeeld heeft en het Engelse volk niet ronduit verteld heeft hoe wanhopig het land er voor staat door het rode bewind waar hij nu bij de tussentijdse verkiezingen de wrange vruchten van plukt. Maar hij heeft de socialisten nu eenmaal nodig voor zijn spel op het continent. Intussen speelt Amerika een heel ander spelletje met Soekarno. Uit de aard der zaak heeft Amerika ons ons rijke koloniaal bezit niet contruitseld met de bedoeling om het aan een zekere Soekarno te geven, maar om het economisch in zijn eigen macht te krijgen via punt 4 met Amerikaanse adviseurs om het land min of meer te besturen of te exploiteren. Dit slot van het koloniale spel moet nog komen. Voorlopig zijn Amerika en Soekarno het niet eens over de voorwaarden n.l. over de positie van de Hollanders. Soekarno wil

deze door hem zo gevreesde Hollanders uit heel Azië verbannen, terwijl Amerika ze naar het schijnt aanhouden wil als experts, omdat het land anders nog erger ten gronde gaat en binnenkort niets meer opbrengt. Een symptoom van Soekarno's angst is b.v. het merkwaardige artikel „An unreported war in Indonesia” in het Februari-nummer van het maandblad American Mercury. Hierin laat hij een Amerikaans journalist vertellen, dat de Hollanders sinds de soevereiniteitsoverdracht nu al twee jaar een ondergrondse oorlog op Java voeren. De bedoeling hiervan is waarschijnlijk om als de dreigende algehele opstand in Indonesië uitbreekt, waarvoor de Masjoemi al een schaduw-kabinet klaar heeft, te trachten deze de Hollanders in de schoenen te schuiven en daardoor Amerikaanse- en Uno-hulp er tegen te krijgen door het voor te stellen als een koloniale veroveringsoorlog, terwijl het in werkelijkheid een opstand van het Indonesise volk tegen de Soekarnistische terreur gaat worden. Of Amerika hieraan mee zal doen, moeten we afwachten. Om Amerika meegaander te maken heeft Soekarno onlangs naar Rusland gelonkt en dit land strategische goederen aangeboden. Prompt kwam er uit Amerika een waarschuwing in de vorm van het hoofdartikel in de New York Times van 25 April j.l., dat vermeldde, dat de Ambonezen recht hadden op zelfbeschikking. Hierop kwam volgens de Indische Courant enkele dagen later Soekarno's tegenzet in de vorm van een nota aan Washington met de mededeling, dat Amerika alle invloed in Indonesië zou kunnen krijgen, als het de Hollanders eruit kocht. Misschien ontwaken de leden van de Indische Ondernemersraad hierdoor eindelijk eens! Dit spel van loven en bieden wacht vermoedelijk nu eerst even de uitslag van onze verkiezing af. Intussen kan Amerika ook de West kopen. Ondanks dat ze maar een kwartje voor een ton bauxiet betalen, verklaarde een rapport van de Wereldbank onlangs, dat ze bereid zijn geld in Suriname te steken mits... de bepalingen voor buitenlandse mijnbouwconcessies vergemakkelijkt worden!

Zo zijn dus alle delen van ons koninkrijk al vergeven. Is deze totale ondergang nu onvermijdelijk? Geenszins! Als Nederland eindelijk eens een integre rechtse regering krijgt, die niet langer uitverkoop van het koninkrijk houdt maar eindelijk eens voor onze belangen opkomt, is er nog alles te redden. Vermoedelijk wacht men in Indië hierop en vooral ook op eindelijk eens steun aan Ambon als sein voor de algemene opstand tegen Soekarno, waarna men ondanks alles wel weer met een fatsoenlijk Nederland samen wil werken. Nederland kan juridisch zonder meer de R.T.C. overeenkomst opzeggen, aangezien de tegenpartij zich

met aan deze overeenkomst gehouden heeft, maar daarna is het onze taak het vertrapte zelfbeschikkingsrecht eindelijk eens te effectueren. Daarmee zouden we Indië van ondergang en communisme kunnen redden, wat noch Soekarno noch Amerika kan. Integendeel Amerika is weer druk bezig onrust en communisme te bevorderen in Noord-Afrika. Mede daarom is het voor ons van belang met België en Frankrijk en hun overzeese gebiedsdelen een blok te vormen, dat sterk genoeg is om Engelse en Amerikaanse druk te weerstaan. Hierbij kunnen zich dan desgewenst Scandinavische en andere landen aansluiten, zodat West-Europa zich niet alleen staande kan houden maar een derde wereldmacht vormen tussen Amerika en Rusland om een derde wereldoorlog te voorkomen. Maar dan moet Nederland met spoed zich zelf en zijn nationaal gevoel, dat door alle internationalisme zo gevaarlijk vervaagd is, hervinden en begrijpen, wat er bij de a.s. verkiezing op het spel staat, n.l. alles: Vrijheid, zelfstandigheid, welvaart, redding van Indië.

Als er op 25 Juni geen eind komt aan de rooms-rode coalitie, wordt de verdeling van ons koninkrijk voltooid, waarbij de Lage Landen in de Engelse invloedssfeer komen. Het humoristische hiervan is, dat de K.V.P. zijn uiterste best doet ons onder Anglicaanse invloed te brengen. Maar hoe dan ook: 25 Juni is het keerpunt voor Holland zelf, voor het hele koninkrijk en voor West-Europa, want zonder ons glijdt België ook af.

No. *Alaan* 13 Mei 1952. (75)
Onderwerp : Activiteit van WESTERLING c.s.
Bijlagen :

I.

Van

werd het volgende vernomen

ACD /

1. Door WESTERLING werden brieven geschreven aan de volgende personen en dit n.a.v. het feit, dat deze personen schriftelijk blijk hadden gegeven bij zijn in vrijheidstelling nl. :

en voorts nog aan enkele oude dames, die hem -Westerling- voor het merendeel geld hadden aangeboden of huisvesting, wanneer het nodig mocht zijn, dat hij weer moest "onderduiken".

2. Ten vervolge op het vermelde onder sub 1. van het dezz. schrijven No. van 7-5-1952, zij vermeld dat op 7 Mei 1952 een ontmoeting heeft plaats gehad tussen de in aangehaald schrijven genoemde en WESTERLING.

Bij het onderhoud dat hierop volgde, zei dat hij in de rang van kapitein werkzaam was en zijn Chef hem had verzocht om in contact te treden met WESTERLING. Dit contact -aldus - was nodig om WESTERLING te vragen of hij genegen was alle gegevens te verstrekken aan de M.I.D. aangaande het verloop van zijn -Westerling's- activiteit. Zijdens de M.I.D. bestond volgens zeer grote belangstelling naar de achtergrond van de actie te Bandoeng. Verder verzocht om een opgave van alle autoriteiten - zowel militairen als burgers - die zich met deze actie hadden ingelaten en het aandeel van ieder hunner bij deze actie.

Bij het verkrijgen van deze informaties speculeerde opvallend op de militaire instelling en gevoelens van WESTERLING.

Hierbij vertelde , dat leider is van de Indonesische inlichtingendienst in Nederland en een beetje geremd moest worden. Om daartoe te komen was het nodig -aldus dat men goed was ingelicht omtrent de activiteit van de dienst van

spreek de verwachting uit, dat WESTERLING hem hierbij wilde helpen. Als tegen-prestatie voor deze hulp zou WESTERLING in elk opzicht door de M.I.D. geholpen worden.

WESTERLING deelde daarop mede, dat hij aan diens eerste verzoek, nl. het verstrekken van gegevens omtrent het aandeel dat militaire- en burger-autoriteiten hadden in de Bandoeng affaire, voorlopig niet kon voldoen.

T.a.v. de inlichtingen betreffende de activiteit van de dienst van verklaarde WESTERLING voor zover dat in zijn vermogen lag welste willen helpen.

Tijdens dit gesprek waarschuwde nog voor het onnemen van contact met te Amsterdam, die volgens "helemaal fout" zou zijn. - aldus - zou voornemens zijn zich met het onlangs door hem opgerichte "Veteranen Le-gioen Nederland" achter de groepering "Voor Vrede Vrijheid en Recht" te stellen bij de a.s. verkiezingen.

WESTERLING verzocht hierover meerdere gegevens te verzamelen en deze aan hem -Westerling- door te geven.

Bij zijn vertrek

No.
Van 13 Mei 1952.

Bij zijn vertrek vroeg of WESTERLING er iets voor voelde om weer in het leger terug te keren en werd afgesproken, dat ~~de volgende dag~~ -Vrijdag 9 Mei 1952- WESTERLING per auto van Amsterdam naar Warns zou brengen, daar hij toevallig toch in Friesland moest zijn.

Toen echter op 9 Mei 1952 omstreeks 6 uur des voormiddags WESTERLING kwam afhalen, heeft deze - voorgevende dat hij nog niet naar Warns kon terugkeren - daarvan geen gebruik gemaakt.

Tijdens bedoeld onderhoud werd aan de vraag gesteld of hij de gebroeders te Meppel kende. (zie hiervoor ook het vermelde onder sub 1. van het dezz. schrijven No. 2-5-1952).

zeide hierop dat hij de gebroeders kende en dit een paar "rare jongens" waren en van een bepaalde vriendschap geen sprake was. Ook ontkende dat de gebroeders bij hem op bezoek waren geweest.

3. Daarna had WESTERLING een ontmoeting met , wonende te Amsterdam, die hierom ook had gevraagd.

Bedoelde is eigenaar van een sportvliegtuig, dat hij nodig heeft voor het kleine luchtfoto-bedrijf dat hij met een compagnon op Schiphol heeft.

vertelde dat hij een grote bewondering voor WESTERLING heeft en dat wanneer deze te gelegener tijd eens gebruik zou moeten maken van zijn sportvliegtuig, hij steeds een beroep op hem - kon doen. Het sportvliegtuig kan drie uur in de lucht blijven en vier personen vervoeren.

vertelde verder dat hij veel moeilijkheden had bij het uitoefenen van zijn bedrijf op Schiphol. Hiervan gaf hij de schuld aan de K.L.M., die met haar groot luchtfoto-bedrijf zo'n kleine privé onderneming niet naast zich kon dulden. zeide voorts dat al de door zijn bedrijf gemaakte luchtfoto's werden gecontroleerd door de Generale Staf op eventueel daarop voorkomende militaire objecten.

4. Vervolgens kwam bij WESTERLING op bezoek een zekere :
wonende te

die als havenarbeider werkzaam zou zijn in de Amsterdamse havens, heeft als militair in Indonesië gediend en beweerde ook grote bewondering te hebben voor WESTERLING. Hij bood aan om onder de havenarbeiders te Amsterdam een actie voor WESTERLING te beginnen om zodoende diens aanhang te vergroten.

Tenslotte beweerde voldoende relaties te hebben aan boord van verschillende schepen en zo dit nodig mocht zijn, wel kans te zien om via deze relaties WESTERLING aan boord van een der schepen te smokkelen.

5. Verder kwamen nog "bij hun oude commandant" (Westerling) op bezoek een zekere en uit Haarlem, terwijl ook nog even op bezoek kwam. Deze trachtte haaldelijk in contact te treden met WESTERLING. Of hierbij uitsluitend aan bewondering moet worden gedacht kon tot op heden niet worden vastgesteld. Wel werd vernomen, dat reeds contact met WESTERLING had gezocht ten tijde dat laatstgenoemde nog te Brussel verbleef. Het doel van dit toenmalige contact zou zijn om WESTERLING te interesseren voor dienstneming in het Israëlijsche leger.

6. In de middaguren

No.
Van 13 Mei 1952.

6. In de middaguren van 7 Mei 1952 had WESTERLING een ontmoeting in de woning van te Naarden met en . Laatstgenoemde was vergezeld van mevrouw . Zoals bekend mag worden verondersteld, werd de echtgenoot van mevrouw

- indertijd na de raid van WESTERLING op Bandoeng met meerdere anderen in preventieve hechtenis gesteld en zou hij thans nog in de gevangenis te Bandoeng verblijven.

Bij de gehouden besprekingen vroeg of WESTERLING genegen zou zijn om als getuige te worden gehoord in de zaak van de twaalf gevangen Nederlanders in Indonesië, door bijv. een Nederlandse- of Indonesische commissie. Nadat WESTERLING hierop had medegedeeld dat hij daartoe ten allen tijde bereid was, stelde voor zulks in een schrijven kenbaar te maken aan de Nederlandse regering.

en waren van mening dat e.e.a. door een jurist - advocaat - zal dienen te worden bekeken en verder uitgewerkt. Zij waren van mening dat het nuttig en nodig zou kunnen zijn, dat een advocaat naar Indonesië zou vertrekken om aldaar contact op te nemen met de Procureur Generaal voor het behartigen van de belangen van deze twaalf Nederlanders. Volgens zou het niet de minste zin hebben om dit alles - en dan nog wel schriftelijk - vanuit Nederland te doen. verklaarde zich genegen om hiervoor naar Indonesië te vertrekken en de verdediging gratis op zich te nemen.

Wel stelde hij hierbij als voorwaarde, dat wanneer voor deze aan gelegenheid gelden beschikbaar zouden komen, hem wel de reiskosten zullen worden vergoed.

Verder was van mening, dat het wenselijk zou zijn, dat via de pers deze zaak in de publieke belangstelling zou plaatsen om zo mogelijk gelden hiervoor te krijgen,

Maar als eerste eis diende bij dit alles te worden gesteld - aldus - dat hiervoor de toestemming en instemming werd verkregen van betrokkenen of hun familie-relaties.

Volgens was er regelmatig contact geweest met die niet alleen voor deze doch voor iedere in te stellen actie zijn toestemming had gegeven, daar hun lot moeilijk slechter kon worden.

Ook verklaarde , dat hij in het bezit was van machtigingen van vrijwel alle gevangenen. Hij wilde nu, voor zover er familie-relaties van deze gevangenen in Nederland verbleven, met deze contact zoeken en hen het plan van voorleggen.

en bleef van mening, dat deze aangelegenheid moest worden opgelost via de hierbij betrokken regeringen, dan wel door het Internationale Hof van Justitie.

stelde voor om als advocaat van WESTERLING contact op te nemen met de onlangs in Nederland aangekomen en deze voor te stellen om WESTERLING als kroongetuige te doen horen door Indonesiërs.

was nl. van mening dat de vertegenwoordigers van de R.I. hier gretig op in zouden gaan. In dat geval wilde met de Nederlandse regering contact opnemen teneinde te verzoeken wel toestemming te willen verlenen voor dit verhoor van WESTERLING.

Mevrouw verzocht onmiddellijk de verdediging van haar man op zich te nemen en wilde onmiddellijk een bijdrage geven voor de eventueel daarvoor te maken kosten. Zij vertelde in Indonesië een audientie te hebben gevraagd bij SOEKARNO, welke na veel moeite werd toegestaan. Tijdens deze audientie had SOEKARNO haar gezegd, dat wanneer WESTERLING in deze zaak van haar man wilde getuigen het onderzoek beëindigd was en op korte termijn voor de rechtbank kon worden gebracht.

Toen hierbij de actie ingesteld door het "Veteranen Legioen Nederland" ter sprake kwam - zie hiervoor ook het dezz. schrijven

No.
Van 13 Mei 1952.

van 12 Mei 1952 - beweerde, dat hem omtrent deze actie niets bekend was en hij daar ook geen bemoeienis had.

Wel zeide dat hij indertijd contact had met doch over een actie werd daarbij niet gesproken. Naar hij vermoende zou deze actie weinig of geen resultaat hebben.

Het was naar aanleiding hiervan dat vertelde, dat hij ook die morgen een soortgelijke lijst had gezien van de stichting "Door de Eeuwen Trouw". Op deze lijst moesten ook handtekeningen worden verzameld om te protesteren tegen de gevangenhouding van de twaalf Nederlanders in Indonesië. gaf hierbij als zijn mening, dat hierin een "stunt" moest worden gezien van en moesten opzetten om gelden bijeen te brengen voor hun "stichting".

Ondanks het feit, dat nadrukkelijk werd afgesproken dat aan de hier genomen besluiten voorlopig geen ruchtbaarheid zou worden gegeven, verscheen prompt in het "Algemeen Dagblad" van 9 Mei 1952 een artikel van , waarin werd medegedeeld, dat WESTERLING had aangeboden te getuigen in de zaak van de twaalf Nederlanders, die sedert 27 maanden in Indonesische gevangnissen in preventieve hechtenis zaten.

7. Hierna had WESTERLING ten huize van eveneens te Naarden, een onderhoud met uit Hilversum.

Tijdens dit onderhoud werd door aan WESTERLING gevraagd welke kansen hij dacht te hebben wanneer hij weer een actie in Indonesië kon beginnen. Toen WESTERLING hierop het antwoord schuldig bleef, zeide van mening te zijn, dat de kansen van WESTERLING in Indonesië wel gunstig waren.

Hierop werd in de bekende gelegenheid van Jan Tabak gezamenlijk een borrel gedronken.

Bij het afscheid gaf aan WESTERLING f. 100.-- welke hij beweerde van voor WESTERLING te hebben ontvangen.

8. Op 8 Mei 1952 vertrokken WESTERLING en naar Den Haag voor het bijwonen van een lunch welke door en diens "groep" werd aangeboden. Naast - WESTERLING en zaten ongeveer 20 personen aan, w.o. in de Amerikaan

Laatstgenoemde, die vertegenwoordiger zou zijn van een grote Amerikaanse Import-firma, zou in een apart gesprek met WESTERLING hebben gezegd, dat wanneer WESTERLING voortging op de weg, welke hij na zijn vrijlating had ingeslagen, hij het in Nederland zeker zou winnen. In dat geval, zeide, dat hij wel personen kende, die genegen zouden zijn om de plannen van WESTERLING t.o.v. Indonesië te verwezenlijken. zou daarbij tevens hebben gezegd, dat hij nog even wilde aanzien -afwachten- hoe de zaak WESTERLING zich in Nederland zou ontwikkelen.

die ook op deze lunch genodigd was, verschee niet. Volgens zou voornemens zijn een brochure samen te stellen en uit te geven over de zaak WESTERLING na de actie van Bandoeng. zou deze brochure voor de a.s. verkiezingen in de handel willen brengen. De netto opbrengst hiervan was geraamd op f. 4000.- welk bedrag aan WESTERLING zal worden afgedragen zou WESTERLING hebben gevraagd of deze genegen was zich kandidaat te stellen bij de a.s. verkiezingen voor het "Jong Conservatief Verbond"

No.

Van 13 Mei 1952.

het "Jong Conservatief Verbond", met welk verbond aan de verkiezingen dacht deel te nemen. Ook zou gene- gen zijn zich voor dit verbond candidaat te stellen.

Tijdens deze lunch bracht WESTERLING de admiraal in ver- legenheid. vertelde nl. aan de aanwezigen, dat WESTERLING onder hem had gediend, hetgeen door WESTERLING echter onmiddellijk tegengesproken en ontkend werd.

Het is niet bekend waar bedoelde lunch werd gegeven. Opmerkelijk echter was, dat na het beëindigen hiervan ieder het bedrag van f. 2,75 betaalde.

echter betaalde dit bedrag voor WESTERLING en

9. Na afloop van de lunch bezochten WESTERLING en BOT achtereenvol- gens en . Niet is kunnen worden vastge- steld of met de drie laatstgenoemde personen nog bepaalde bespre- kingen werden gevoerd. Aangenomen echter mag worden dat zulks niet het geval is geweest.

10. Daarna werd een bezoek gebracht aan die daarom had verzocht. De gravin beweerde van enige Ambonezen het verzoek te hebben gekregen om WESTERLING uit te nodigen een avond bij haar te komen, waarbij deze Ambonezen dan ook aanwezig zouden zijn, die -volgens de gravin- te kennen hadden gegeven met WESTER- LING te willen spreken. Namen van de hierbedoelde Ambonezen werden hierbij niet genoemd. WESTERLING deelde mede wel genegen te zijn aan dit verzoek te voldoen, mits daarbij ook enige van zijn naaste medewerkers aanwezig zouden kunnen zijn. Nadat dit was goedgevonden werd voorlopig afgesproken dat deze ontmoeting op Donderdag 15 Mei a.s. in de avonduren zou plaats vinden.

11. Met enige van zijn naaste medewerkers bracht WESTERLING in de avond van Donderdag 8 Mei 1952 een bezoek aan de nachtclub "Casino" te Amsterdam. Meerdere van de daar aanwezige kellners en dames-be- zoeksters verzochten WESTERLING om diens handtekening.

Onder de aanwezige bezoekers was de eigenaar van het te Amsterdam gevestigde Indisch restaurant "Djempol", Deze vroeg aan een der medewerkers van WESTERLING of dat nu de beroemde kapitein WESTERLING was. Toen gevraagd werd of kennis wens- te te maken met WESTERLING, antwoordde : "neen liever niet hier, maar ik nodig WESTERLING uit voor een prima riisttafel in Djempol, dan kunnen wij eens het e.e.a. bepraten". vertrok vrijwel onmiddellijk hierop.

Toen e.e.a. later aan WESTERLING werd verteld, reageerde deze hierop met de woorden : "ik voel mij nog te jong om door een Padan- vergiftigd ger/~~vergiftigd~~ te worden".

Meerdere Amerikaanse militairen, die eveneens in "Casino" aanwe- zig waren, boden WESTERLING na kennismaking een borrel aan.

12. WESTERLING vertelde, dat hij onlangs op uitnodiging van in Doetichem een vergadering had bijgewoond van ex- KNIL-officieren. Op deze vergadering zou ook gesproken hebben. Het geheel - aldus WESTERLING - was echter een dusdanig slap gedoe, dat en hij de vergadering vroegtijdig verlieten.

13. Woensdag 14 Mei 1952 zal WESTERLING aanwezig zijn op een feest- avond hem aangeboden door het bestuur van de LOOIS te Den Haag. Het zou in de bedoeling van de LOOIS liggen om WESTERLING tot ere-lid te benoemen.

14. Op Vrijdag

No.

Van 13 Mei 1952.

14. Op Vrijdag 9 Mei 1952 had WESTERLING te Amsterdam een onderhoud met _____ en _____. Tijdens dit onderhoud deelde _____ o.m. mede dat hij een brief had ontvangen van _____, voormalig hoofd-recherche van de Militaire Politie te Batavia, waarin deze aanbood om de nog in zijn bezit zijnde stukken, welke mogelijk zouden kunnen dienen voor de verdediging van WESTERLING, geheel ter beschikking van _____ te stellen. _____ schreef daarbij dat hij zulks deed, omdat hij van mening was dat WESTERLING onschuldig was. _____ verzocht _____ hiervoor bij hem te komen, daar hij hierover liever geen verdere schriftelijke toelichtingen of mededelingen deed. WESTERLING gaf daarop als zijn mening te kennen, dat wanneer iemand in het bezit kon zijn van belangrijke gegevens en stukken, dit de _____ zou zijn. Hij verzocht daarom zich zo spoedig mogelijk persoonlijk in verbinding te stellen met _____.
15. _____ deelde verder nog mede, voornemens te zijn een strafvervolgung te doen instellen tegen de redacteur van de "Heerenveense Koerier", genaamd _____, daar deze in dat blad een voor WESTERLING beledigend artikel had gepubliceerd. WESTERLING verzocht _____ om dit niet te doen, daar hij er van overtuigd was, dat het artikel geschreven en gepubliceerd werd om daarop commentaar en reactie te krijgen, wat tenslotte goedkope copie zou geven voor het blad.
16. WESTERLING vertelde voornemens te zijn een voorschot aan de uitgevers my. "Opera Mundi" te vragen. Dit in de eerste plaats omdat hij van _____ niet veel meer verwachtte. WESTERLING vergeleek met "Radio Oranje", derhalve veel kletsen en beloven maar weinig doen. In de tweede plaats wilde WESTERLING van het te vragen voorschot een groot bedrag - hij noemde een paar duizend gulden - afstaan voor de eventuele reiskosten van _____ naar Indonesië.
17. _____ zou voornemens zijn binnenkort naar Parijs te vertrekken om daar een zuster van hem te gaan bezoeken. WESTERLING verzocht _____ om dan te trachten de destijds door hem -Westerling- te Parijs achtergelaten bagage op te halen en naar Nederland te brengen.
18. Door WESTERLING is aan _____ en _____ een schriftelijke machtiging afgegeven, waarom zij hadden gevraagd. Een afschrift van deze machtigingen wordt hierbij gevoegd.
19. Verder is hierbij een foto-copie gevoegd van een aan WESTERLING geadresseerd schrijven afkomstig van de Amerikaan _____ naar de inhoud waarvan korthedshalve wordt verwezen.
20. Mogelijk geheel ten overvloede wordt verzocht om zo van de in dit schrijven verwerkte gegevens een verder gebruik moet worden gemaakt daarbij meer dan de nodige omzichtigheid te betrachten, dit voor het gevaar van ontdekking van de bron, waaruit deze gegevens worden geput. Einde.

Bijlage van
No.
van 13 Mei 1952.

A F S C H R I F T.

m

M a c h t i g i n g.

Ondergetekende verklaart mits deze, dat de Heer
gemachtigd is namens hem op te treden voor het tot stand bren-
gen van contacten, welke direct en indirect betrekking hebben
op onze doelstellingen in Indonesie.

28 Maart 1952.

wg. R.P.P.Westerling

TO WHOM IT MAY CONCERN.

->

This is to certify that bearer of this letter
has to proceed to U.S.A. in order to obtain necessary
political- and material help for our struggle against
International Communism in South East Asia.

April the 10th 1952.

w.g. R.P.P.Westerling

May 5. 52

Dear Mr. Westenberg

I am very much interested
in a biography about to be published.
I have been talking to the head of one
of the major Hollywood studios who
thinks he sees the making of an
exciting film of your life's story
and represent several of the best known
theatrical producers in New York
and am also doing business with
the leading studios. I would like
to act as your agent for the disposal
of the film and television rights
of the above.

Awaiting your reply I am

Yours Sincerely

Continental Hotel
Paris

Mr. Raymond J. Westenberg
Amsterdam

No.

20 Mei 1952. D x

Onderwerp : Activiteit van WESTERLING c.s.

29-5-52
GEHEIM.

Van _____ werd het volgende vernomen

ACD

1. Op Woensdag 14 Mei 1952 werd door de LOOIS in het café-restaurant "Overbosch" aan de Bezuidenhoutseweg 427 te 's-Gravenhage een feestavond georganiseerd, waarop WESTERLING en zijn naaste medewerkers werden gehuldigd. (zie ook het vermelde onder sub 13. van het dezz. schrijven No. _____ 13-5-1952)

Toen WESTERLING met zijn naaste medewerkers in gezelschap van _____ in de feestzaal kwam, werd het Wilhelmus gespeeld, waarna - door staande twee minuten stilte te betrachten - de gesneuvelde kameraden werden herdacht.

Het feest werd bijgewoond door ongeveer 100 personen, w.o. _____

leden en bestuurders van het Veteranen Legioen Nederland district Den Haag - de bekende _____ met twee vrienden in het uniform van het KNIL - de onderluitenant _____ uit Suriname - _____ en een Ambonees genaamd _____ wonende te Den Haag, verdere gegevens onbekend.

Mede waren aanwezig een verslaggever en fotograaf van het dagblad "Binnenhof". Door deze laatste werden foto's gemaakt van WESTERLING en van _____ met zijn twee vrienden.

Het feest dat op eenvoudige wijze werd gevierd was goed voorbereid en georganiseerd, waardoor het een rustig verloop had en tot vier uur in de morgen duurde.

Bij de opening werd WESTERLING met zijn naaste medewerkers op het podium geroepen. In een kort woord werden door een bestuurslid van de LOOIS de grote verdiensten gememoreerd van deze harde werkers voor de goede zaak. Bij wijze van aardigheid werd aan WESTERLING en ieder van zijn medewerkers een grote doos sigaretten aangeboden.

Tijdens het feest was _____ als het ware niet weg te slaan uit de onmiddellijke omgeving van WESTERLING. Na afloop van het feest nodigde zij WESTERLING en een van diens naaste medewerkers uit om bij haar te logeren. Deze uitnodiging werd aangenomen en bleven zij tot de volgende dag omstreeks het middaguur ten huize van de gravin.

Naar _____ mededeelde had de gravin een bedrag van f. 20.-- beschikbaar gesteld voor het organiseren van deze feestavond. Hetzelfde bedrag was volgens _____ ook beschikbaar gesteld door _____

Van _____ uit Brussel was een telegram voor WESTERLING ontvangen, waarin _____ hem geluk wenste met de goede afloop van zijn zaak. In het telegram werd WESTERLING genoemd : "de verdediger van de vaandel-eed en de vaandel-eer".

_____ deed op deze feestavond mede, dat hij met _____ en _____ gebroken had en met hen derhalve niets meer te maken heeft.

Hij waarschuwde voor _____ omdat deze teveel zou "kletsen"

_____ hield een korte toespraak, waarin hij de aanwezigen aanspoorde schouder aan schouder te strijden voor een betere regering in Nederland en de onderlinge verdeeldheid te laten varen.

Middels _____ werden een zekere mevrouw _____ - de ex-KNIL-kapitein _____ en de ex-kolonel der Mariniers _____ aan WESTERLING voorgesteld om met deze te spreken over de doelstellingen van de Partij voor "Recht en Vrijheid".

Bij de kennismaking gaf WESTERLING genoemde personen op overduidelijke wijze te kennen, dat hij op deze feestavond niet over politiek wilde spreken, omdat op zo'n avond ieder een borrel dronk en

daardoor

No.

Van 20 Mei 1952.

daardoor in een stemming zou kunnen verkeren om dingen te zeggen welke anders niet zouden worden gezegd. Hiermede werd genoeg genomen en werd gesproken over onbelangrijke algemene onderwerpen.

Ook die WESTERLING had willen spreken verscheen even op deze feestavond. Hij vond het echter te druk in de omgeving van WESTERLING en is toen maar weer vertrokken.

Door werd een brief ontvangen van , waarin deze schreef, i.v.m. drukke werkzaamheden niet op de feestavond aanwezig te kunnen zijn. vroeg tevens in dit schrijven om hem te laten weten, wanneer hij een bespreking met WESTERLING zou kunnen hebben.

Op het feest was ook aanwezig een Indonesische vrouw met haar echtgenoot een gewezen K.L. militair. Deze vrouw had in Indonesië bij de familie WESTERLING als baboe gewerkt.

Door een toneelgroep werden enige kleine toneelstukjes voor het voetlicht gebracht. Deze werden afgewisseld door zang der aanwezigen. Ook WESTERLING en de Ambonees hebben op algemeen verzoek een liedje gezongen. Later op de avond werd hoofdzakelijk gedanst. Voor dranken en verdere consumptie was goed gezorgd.

Teneinde mogelijke ordeverstoringen te voorkomen werd gedurende dit feestelijk samenzijn door de zoons van z.g. "wacht gelopen".

2. Op 15 Mei d.o.v. had WESTERLING voordat hij uit Den Haag vertrok nog een onderhoud met en waarmede was afgesproken dat hij ook bij dit onderhoud aanwezig zou zijn was echter niet verschenen. Tijdens dit gesprek - waarbij geen bijzonderheden werden besproken - vertelde dat getracht had om hem aandelen te verkopen van zijn N.V. Verder had WESTERLING ten huize van nog een korte ontmoeting met enige bestuursleden van de LOOIS. Hierbij was ook aanwezig. Ook hier werden geen bijzondere aangelegenheden besproken. WESTERLING deed die niet op de feestavond aanwezig was - verzoeken om de volgende dag voor een bespreking bij hem in Amsterdam te komen. Ook met werd door WESTERLING een afspraak gemaakt voor een ontmoeting te Amsterdam op Vrijdag 16 Mei 1952.
3. Donderdagavond - 15 Mei 1952 - had WESTERLING te Amsterdam een ontmoeting met en diens echtgenote. Onder het drinken van een borrel in een der café's te Amsterdam, kreeg WESTERLING bijna ruzie met enige daar aanwezige Amerikanen. Toen WESTERLING erop attent werd gemaakt, dat hij beter geen ruzie kon maken, daar anders de volgende dag alle s weer in geuren en kleuren in de kranten zou staan, hield hij zich verder kalm.
4. Bij de bespreking welke WESTERLING op 16 Mei 1952 te Amsterdam met had, vertelde WESTERLING aan , dat zodra in een gesprek de naam werd genoemd, herhaaldelijk was gebleken dat een zekere terughoudendheid ontstond en men blijkbaar bang was - er niet voor voelde - het gesprek voort te zetten. Velen hadden WESTERLING gewaarschuwd voor , doch hij had nog niemand getroffen, die positieve feiten kon noemen, waaruit zou kunnen blijken dat "fout" zou zijn geweest.

Na hierop

No.
Van 20 Mei 1952.

Na hierop enige tijd het antwoord schuldig te zijn gebleven, barstte in tranen uit en vertelde daarop WESTERLING zijn gedragingen gedurende de Duitse bezetting van Nederland.

Na een langdurig onderhoud kwamen WESTERLING en weer overeen om de samenwerking te blijven voortzetten. Dit ondanks het feit dat WESTERLING als zijn mening te kennen gaf dat gedurende de bezetting een zeer slappe houding had aangenomen, zonder dat deze hierdoor direct een verrader genoemd kon worden.

5. Naar WESTERLING mededeelde hadden de te Meppel hem indertijd medegedeeld, nog over een voorraad wapens te beschikken welke zij na de oorlog hadden verzameld en bewaard. Deze voorraad wapens zou o.m. bestaan uit meerdere - zij noemden het getal dertig - stenguns.

De waren van mening dat WESTERLING deze wapens mogelijk zou kunnen gebruiken bij zijn eventuele verdere plannen en zouden hem de verzekering hebben gegeven, dat wanneer zulks nodig mocht blijken, zij over nog meer wapens zouden kunnen beschikken. (mogelijk ten overvloede zij erop gewezen dat de ook werden genoemd in het dezz. schrijven No. van 2-5-1952.)

Verder vertelde WESTERLING, dat hij voornemens was om naar Meppel te sturen om daar kennis te maken met een zoon van een schoenfabrikant aldaar, genaamd . Met deze - die eigenaar of mede-eigenaar van deze wapens zou zijn - had WESTERLING afgesproken dat deze enkele groepen oud-K.P.'ers weer zou samenbrengen - organiseren - in groepen van vijf personen. De leiding van deze groepen en ook van de te Den Haag te organiseren groepen van vijf personen wilde WESTERLING dan in handen geven van . (over het vormen van deze groepen van vijf personen te Den Haag zij verwezen naar het vermelde onder sub 5. van het dezz. schrijven No. van 7 April 1952).

Ook moest de voorraad wapens te Meppel over de groepen te Den Haag en te Meppel verdeeld worden. WESTERLING zou ook bij indelen.

Volgens afspraak kwam op 16 Mei 1952 te Amsterdam bij WESTERLING en kreeg de opdracht om naar Meppel te gaan en zich daar in verbinding te stellen met

In de middaguren vertrok per trein naar Meppel en keerde de volgende dag te Amsterdam terug. vertelde WESTERLING dat hij zeer ingenomen was met de figuur -persoon- van en zeide dat hij meteen enige wapens w.o. stenguns en een brengun had meegenomen voor de jongens in Den Haag.

had de boodschap aan meegegeven, dat hij WESTERLING de volgende dag te Amsterdam zou bezoeken en wat geld voor WESTERLING zou meebrengen.

Op 18 Mei 1952 kwam per auto te Amsterdam en stelde WESTERLING f. 500.- ter hand. Later op de dag vertrok WESTERLING met naar Warns. Voordien werd afgesproken, dat een dezer dagen naar Parijs zou vertrekken om te trachten de daar achtergebleven bezittingen van WESTERLING in ontvangst te nemen en naar Nederland te brengen. Ook die op 19 Mei 1952 naar Parijs zal vertrekken zou trachten om deze bezittingen van WESTERLING in handen te krijgen. Afgesproken werd dat en elkaar in Parijs zouden ontmoeten.

Op verzoek van WESTERLING had voor hem een pistool -revolver- meegebracht, welke aan WESTERLING ter hand werd gesteld.

WESTERLING vertelde dat hij zich niet rustig meer voelde en daarom om dit wapen had gevraagd.

Niet is

No.
Van 20 Mei 1952.

Niet is kunnen worden vastgesteld waar of bij wie de hierbedoelde vuurwapens te Meppel of te Den Haag zijn opgeslagen -verborgen-. Ook is niet kunnen blijken waarom deze groepen van vijf personen werden en worden gevormd en waarvoor de meerbedoelde vuurwapens nodig zijn. Getracht zal worden hieromtrent nog nadere inlichtingen te verkrijgen.

6. Gebleken is dat WESTERLING reeds op 13 Mei 1952 van Warns te Amsterdam kwam en daar zijn intrek nam in een hotel op de Prinsengracht No. 328. Dezelfde avond bracht hij een bezoek aan meerdere te Amsterdam gevestigde bars. In een van deze gelegenheden kwam hij in contact met een zekere _____ (zie sub 4. van het dezz. schrijven No. _____ van 16-5-1952), die voorzitter is van enkele te Amsterdam en Den Haag gevestigde roulette-clubs.
- Op 16 Mei 1952 bij een bezoek aan de nachtclub "Casino" te Amsterdam had WESTERLING weer een toevallige ontmoeting met evenge-noemde _____. In een gesprek stelde _____ aan WESTERLING voor om met hem samen te werken en regelmatig de door _____ gedreven speelclubs te bezoeken en te trachten op deze wijze klanten te krijgen voor deze speelgelegenheden. Hiervoor zou WESTERLING dan een vaste toelage krijgen. Hoe groot deze toelage zou zijn werd niet gezegd. Het bleek dat _____ ook _____ goed kende.
- Naar _____ nog mededeelde, zou WESTERLING tijdens hun samenzijn op Dinsdag 13 Mei 1952 in een café op het Thorbeckeplein, één der bezoekers die WESTERLING toen zou hebben beledigd, een klap hebben gegeven. De naam van deze persoon is echter niet bekend.
- Ook zou WESTERLING toen in één der door hen bezochte gelegenheden een notitieboekje in bewaring hebben gegeven aan een barmeisje. _____ had dit boekje later weer opgehaald en dit bekeken.
- In dit boekje - dat thans weer in het bezit is van WESTERLING - kwamen namen en adressen voor.
7. In de nachtclub "Casino" had WESTERLING op dezelfde avond een var-tevoren afgesproken ontmoeting met de bekende _____ en een zekere _____ en diens echtgenote.

Na sluiting van de "Casino" stelde _____ aan WESTERLING voor om hem in een geleende auto naar een vriend van hem te brengen te Noordwijk aan Zee en daar een bad te nemen.

De volgende dag kwamen _____ - WESTERLING en bedoelde vriend die genaamd bleek _____, wonende _____, per auto van laatstgenoemde terug naar Amsterdam.

Van Amsterdam werd doorgereden naar Utrecht waar WESTERLING een ontmoeting had - deze was voordien afgesproken - met _____, teneinde daar inzage te nemen van de belangrijke - Indonesi-sche - bescheiden, welke _____ zou bezitten. (zie hiervoor ook het vermelde in sub 6. van het dezz. schrijven No. _____ van 16 Mei 1952). Daar al spoedig bleek dat deze bescheiden weinig of niets om het lijf hadden -onbelangrijk zouden zijn- en het _____ te doen was om contante betaling, terwijl WESTERLING eerst inzage van bedoelde bescheiden wilde hebben, werden geen zaken ge-daan. Via Amsterdam keerden WESTERLING - _____ en _____ naar Noordwijk aan Zee terug. Op 18 Mei 1952 kwamen zij weer naar Amsterdam. In het hotel aan de Prinsengracht was het toen tot om-streeks vijf uur in de morgen "groot feest", waarna WESTERLING zich met een "dame" in zijn kamer terugtrok. Omstreeks 11 uur ver-trok WESTERLING daarop met _____ per auto naar Warns.

No.
Van 20 Mei 1952.

8. WESTERLING vertelde, dat hij een brief had ontvangen van .
Een foto-copie van deze brief werd gevoegd bij het dezz.
schrijven No. van 13 Mei 1952 - zie sub 19.-.
N.a.v. deze brief van heeft WESTERLING hem geschreven
voor nadere besprekingen naar Amsterdam te komen. Voorgesteld wordt
de onlangs verschenen "mémooires" van WESTERLING te verfilmen.
9. WESTERLING vertelde voornemens te zijn om op Donderdag 22 Mei
1952 enige Ambonezen in de woonoorden te willen bezoeken, teneinde
in contact met deze Ambonezen te treden.
Ook zou hij dan voornemens zijn een bezoek te brengen aan
10. WESTERLING beweerde een brief te hebben ontvangen van de verte-
genwoordiger in Nederland van de drukkerij en uitgeverij "Vink" te
Antwerpen, de heer wonende
waarin deze mededeelde, dat de opbrengst van 500 exemplaren van de
"mémooires" aan WESTERLING zal worden afgedragen.
Door genoemde uitgeverij "Vink" te Antwerpen zijn de mémooires van
WESTERLING vertaald, gedrukt en uitgegeven.
11. Volgens een uitlating van zou geheel hebben
gebroken met het Veteranen Legioen Nederland en zich weer geheel
hebben gegeven aan de verzorging van het orgaan van de oud-mari-
niers : "Houwe Zo". Einde.

UITTREKSEL

Uit Naam: *Westerling*
 Voor : Naam:
 Ag.nr: Afz. : datum: 12.6.52
 Aard van het stuk: Rapport betr. Westerling c.s.

Van werd het volgende vernomen:

1. Nadat Westerling vernomen had, dat en de daders van de aanslag op waren, stelde Westerling voor - alhoewel hij kwaad was over deze onbezonnen daad - de schuld op zich te nemen door te verklaren, dat hij opdracht had gegeven tot deze aanslag. Westerling dacht zodoende de schuld van de daders te kunnen verlichten. Dit voorstel werd echter door zijn naaste medewerkers verworpen. Westerling verwachtte niet, dat hij na deze aanslag op nog op vrije voeten zou blijven, ondanks het feit dat hij er niets mede te maken had.

2. Door het bestuur van de LOOIS werd als verdediger voor en aangezocht;, die naar verluidt verdienstelijk werk heeft gedaan in de illegaliteit. heeft voor zijn medewerking slechts f. 300.- gevraagd, een der advocaten van Westerling - zal geheel kosteloos de verdediging van op zich nemen. heeft f. 25.- ~~xxxxxxx~~ ter beschikking gesteld voor de verdediging van de daders. eedergenoemd in de betreffende correspondentie bracht een bezoek aan mevrouw, waar zij voor de daders kwam pleiten. zou aangekondigd hebben zijn relaties met het Hof in te schakelen om de daders te helpen. Door het bestuur van de LOOIS werd een schrijven gericht aan, de Amerikaanse Hoge Commissaris in Duitsland, met het verzoek iets te willen doen voor de daders van de aanslag.

Uitgetr. door: ACD/PA
 Datum:

Op aanwijzing van:

Betr. : Activiteit van organisaties
rondom de zgn. Ambonzaak.

Bij de B.V.D. zijn recente berichten ontvangen inhoudende dat Westerling de vorming van de zgn. K.P. kernen van 5 man-leden van de L.O.O.I.S. wil opdragen aan de uit de illegaliteit beruchte
is thans in het bezit van een aantal vuurwapens, die afkomstig zijn van de te Meppel en een zoon van de schoenfabrikant aldaar. en zouden de beschikking hebben over meerdere wapens, die ze ten behoeve van een of andere actie van Westerling zouden willen afstaan.

Westerling zelf is eveneens in het bezit van een vuistvuurwapen.

Het is nog niet bekend waar deze vuurwapens momenteel door de betrokken personen zijn verborgen. Er zijn eveneens nog geen aanwijzingen, dat Westerling en diens aanhang plannen hebben om binnen afzienbare tijd tot een daadwerkelijke actie over te gaan; in het feit echter, dat men de zeer gevaarlijke een leidende rol in deze beweging heeft toebedeeld, ligt de mogelijkheid van incidenten opgesloten.

De Vice-Minister-President, Minister zonder Portefeuille is ter zake ingelicht.

Op 22 Mei '52 persoonlijk overhandigd aan P. J. Mr. v. Drillemans met onze gezamenlijke

over Jan op 23 Mei zelfde gezamenlijk persoonlijk overhandigd aan Mr. J. Kaayer

vide dra. v. 23 Mei jl. no. 139280.

Op 23 Mei '52 om 9.30 uur alle beschikbare gezamenlijk ter hand gesteld aan C. v. P. Hamke e. H. v. P. Ball.

Op 24 Mei '52 inlichtingen verstrekt over

C. v. P. Hamke in tegenwoordigheid van Mr. Morris, C. v. P. Dronkers e. Abtenbroek e. haare

Op 26 Mei '52 P. J. v. Filson ingelicht, ook over

Op 28 Mei '52 aan C. v. P. Hamke e. Mr. Louis Praag mededeelt of juridisch onderzoek belemmerend kan worden voor

in vervolg van C. v. P. Hamke met H. v. P. Ball gezamenlijk ter hand van v. haare.

1955
L'Espresso
88 JOURNAL
Beauvoir

WELLS WAG OUTLINE
MINIATURE
SPECIAL
S.A.D.

Aan : H.B.
Van : B.IX. 12

9358

Agenda

Ob. 500 04.21 (78)
6.26 06.14
01.284 06.14
23 JAN 1952
ACD/120663

PD 16019

00.1.2005

Van Delden

Op Vrijdag, 18 Januari 1952 had ik een onderhoud met de heer Van Delden Sr., wonende Jacob Catsstraat 66 te 's-Gravenhage, vice-voorzitter van de Landelijke Organisatie Oud Illegale Strijders (L.O.O.I.S.).

Van Delden deelde mij mede, dat hij op Woensdag, 9 Januari 1952 in opdracht van de L.O.O.I.S. naar Parijs was vertrokken met het doel Westerling naar Nederland te begeleiden en hem over de Nederlandse grens te helpen. Hij was in Parijs enige dagen met R. Westerling op stap geweest en was toen o.a. met verschillende hooggeplaatste Gaullisten in aanraking gekomen, die naar Van Delden mij mededeelde allen volkomen de plannen van Westerling, een staatsgreep in Indonesië te bewerkstelligen, zouden steunen.

Van Delden deelde mij mede, dat R. Westerling zeer nauw contact had met Generaal de Gaulle, die eveneens de plannen van Westerling volkomen zou steunen. Verder had Westerling, in het bijzijn van Van Delden (die de Franse taal niet machtig is) besprekingen gevoerd met hooggeplaatste personen die in verband met de vergaderingen van de United Nations momenteel in Parijs verblijven en met vertegenwoordigers van de rechts georiënteerde Franse Pers, die, volgens Van Delden, bij een eventuele actie Westerling in Indonesië, zowel in de United Nations als in de Franse Pers, de actie van Westerling steun zouden geven.

Verder deelde van Delden mij mede, dat het Amerikaanse Fox-concern volledige steun aan Westerling had toegezegd, zodra deze een actie in Indonesië zou ontketen.

Van Delden verklaarde mij, dat hij Zaterdag, 12 Januari 1952 tezamen met Westerling per auto uit Parijs was vertrokken en tot aan de Nederlandse grens, ten Oosten van Eindhoven, was gereden. Zij hadden de auto daar teruggezonden en waren toen via een huis, dat een ingang had op Belgisch gebied en een uitgang op Nederlands gebied in Nederland gekomen. Van Delden had Westerling daarna op een duikadres gebracht en was zelf per trein naar 's-Gravenhage teruggekeerd.

Van Delden deelde mij mede, dat Westerling voorlopig in Nederland zou blijven en dat er momenteel onderhandelingen werden gevoerd over een lening van twee ton, die Westerling nodig had om met zijn medewerkers naar Ceram te vertrekken.

Op mijn vraag aan Van Delden welke reactie hij van Amerika verwachtte bij een optreden van Westerling in Indonesië, antwoordde hij, dat bij de besprekingen met de Amerikaanse gedelegeerden bij de U.N. te Parijs, was gebleken, dat Amerika de zaak als een binnenlandse Indonesische aangelegenheid zou willen behandelen. Amerika vreesde volgens Van Delden een communistische staatsgreep in Indonesië en zou in verband daarmee de actie Westerling willen tolereren.

K

Tijdens mijn bezoek aan Van Delden bleek mij uit rondschrijvingen aan de leden van de L.O.O.I.S. die Van Delden mij liet lezen, dat het in verband met l'affaire Westerling tot een breuk was gekomen in de L.O.O.I.S. C.a. toonde Van Delden mij een schrijven, verzonden aan alle leden, d.d. 18-1-1952, waarin de leden werden opgewekt, een vergadering. uitgeschreven door Van Delden (vice voorzitter) en (secretaris) niet te bezoeken, in verband met de onwettigheid van die convocatie. Dit rondschrjven was ondertekend door:
voorzitter; 2e secretaris;
penningmeester; 2e penningmeester;
gedelegeerde.

Deze personen riepen in dit rondschrjven de leden op tot een vergadering op Maandag, 21 Januari 1952. Van Delden deelde mij in verband met dit rondschrjven mede, dat de betreffende, tegen hem gericht~~e~~ actie, uitging van , die hij een agent van het B.N.V. noemde. Hij was er echter van overtuigd, dat de leden van de L.C.C.I.S. hem in meerderheid zouden steunen. De mogelijkheid om verder de loop van zaken in de L.C.C.I.S. te volgen, is open gelaten.

's-Gravenhage, 21 Januari 1952.

1-299
1-12
1-10015
1-10015

Rol No.

Extract - Sententie.

Het Bijzondere Gerechtshof te Amsterdam.

PAUL van TIENEN.

van beroep zonder, geb. te Djokjakarta (N.O.I.), 5 Nov. 1921, gedetineerd te Utrecht, Strafgevangenis Wolvenplein, won. te i Den Dolder, gem. Zeist, Dolderseweg 164, is bij sententie van genoemd Hof van 22 Jan. 1948, op tegengespraak gewezen, schuldig verklaard aan :

" als Nederlander vrijwillig in krijgsdienst treden bij een buitenlandse mogendheid, wetende dat deze met Nederland in oorlog is "

en op grond van de artikelen 10, 27, 28, 101 Wetb.v.Str ; 7, 7b, 8, 9, 11 Besluit Buitengewoon Strafrecht ;

veroordeeld tot gevangenisstraf voor de tijd van acht jaren door te brengen in een Rijkswerkinrichting met aftrek bewaring ;

ontzetting van het recht van het bekleden van ambten, dienen Gew.Macht, voor de duur van het leven.

Voor extract afgegeven aan de heer Proc.Fisc. bij voornoemd Hof.

Amsterdam, 22 Sept. 1948.
De Griffier,
(w.g.onleesbaar).

Cass. beroep bij
te dd. 16 Sept.
1948 ingetrokken.

UITTREKSEL

Uit : Naam: WERKGEMEENSCHAP EUROPA

Voor : Naam: P. van TIENEN

Ag.nr: Afz. : datum: 16-10-51

Aard van het stuk: Verslag over de Werkgemeenschap Europa.

blz 3: Thans het volgende over de initiatiefnemer van de W.E. zijnde P. van Tienen.
PAUL VAN TIENEN, geboren te Djocjakarta op 5 November 1921, is een zoon van

Betrokkene is woonachtig te Eindhoven, Fuutlaan 49 en is houder van postbus no 33.

Door de voormalige PRA te Utrecht is tegen hem proces-verbaal opgemaakt wegens lidmaatschap der NSB en vrijwillige dienstneming bij de Waffen SS.

Hij is op 8 Mei 45 gearresteerd. Op 22 Januari 1948 is hij door het Bijzondere Gerechtshof te Amsterdam veroordeeld tot 8 jaar Rijkswerkinrichting met aftrek van voorarrest en ontzetting uit het recht tot het bekleden van ambten en dienen bij de gewapende macht, voor het leven. Hij is op 1 October 49 voorwaardelijk in vrijheid gesteld.

Overigens is er niets ten nadele van voormelde personen bekend.

P. van TIENEN heeft een Girorekening no 450972 Den Haag en voor de Redactie en Administratie van de W.E. een Postbus no 33 te Eindhoven.

Uitgetr. door:

Op aanwijzing van: ACD

Datum:

7-5-52

Den Haag, 21 April 1952.

⇒ # 87
zit er dubbel
in

Nr.

Betr.: Neo-nazistische activiteit in
West-Europ.

6.171
09.2-0.203

6.171 01.283
25 APR. 1952
ACD/

Zeer geachte Heer van Maanen,

Mijn dank voor Uw brief van 17 April, No. 136329, vertrouwelijk, met het daarbij gevoegde rapport, waarvan de Minister-President met belangstelling heeft kennis genomen. Uit het rapport blijkt, dat en P. van Tienen (genoemd op blz. 1 en resp. blz. 2), beiden voorwaardelijk in vrijheid gesteld zijn. De vraag rijst, welke deze voorwaarden zijn, aangezien de thans door hen ten toon gespreide activiteit zodanig zou kunnen zijn, dat de voorwaardelijke invrijheidstelling wordt ingetrokken. Het is mij niet helemaal duidelijk, op welke wijze dit zou kunnen worden nagegaan en hoe Justitie er toezicht op houdt, dat aan de voorwaarden van invrijheidstellingen wordt voldaan. De Minister-President acht deze kwestie van belang en ik zou het derhalve zeer op prijs stellen Uw mening hierover te mogen vernemen. Het zou misschien ook mogelijk zijn, dat Uwerzijds Justitie wordt in-gezicht ten aanzien van de activiteiten van beide personen in de laatste tijd met het oog op een intrekking van de voorwaardelijke invrijheidstelling. Mag ik misschien van U vernemen, of hiertoe naar Uw mening aanleiding zou kunnen zijn?

Met mijn beste groeten, verblijf ik,

De Heer Mr A. van Maanen,
Binnenlandse Veiligheidsdienst,
Javastraat 68,
DEN HAAG.

F/8

HOOFDSTUK IV. ANDERE STROMINGEN.

Neo-nazistische activiteit in Nederland.

In recente publicaties is ook hier te lande de aandacht gevestigd op toenemende neo-nazistische activiteit in Duitsland. "Het Algemeen Handelsblad" (4-11-1951) vermeldde, dat vele ex-nazi's thans in Duitse diplomatieke dienst zouden werken en ging in een volgend artikel (5-10-1951), getiteld: "Rechts-extremisten trachten meer invloed te krijgen", na, wat de oorzaken zijn van het ontstaan van de "Sozialistische Reichspartei"; dit naar aanleiding van de grote successen door deze neo-nazistische partij behaald bij de Landdag-verkiezingen in Juni 1951 in Neder-Saksen. De "Manchester Guardian" noemt het ontstaan van een "Verband deutscher Soldaten", de in Duitsland alle soldatenbonden overkoepelende organisatie, "de belangrijkste binnenlandse gebeurtenis sinds het ontstaan van de Duitse Federale Republiek". In Duitsland verschijnen periodieken, die geheel in nationaal-socialistische geest worden geredigeerd. Aan Duitsland komt, volgens de daarin gepubliceerde artikelen, de eerste plaats toe bij de vorming van een nieuw Europa (Nation Europa).

"Werkgemeenschap Europa" (W.E.).

In Nederland dient de door de ex-SS'er Paul van Tienen (geb. 5-11-1921, gedomicilieerd te Amsterdam en verblijvende te Eindhoven) op 1 Juni 1951 opgerichte "Werkgemeenschap Europa" zich aan als werkgroep van de "Europese Nationale". Deze Werkgemeen-

schap conformeert zich aan de 10 punten, die de "Europese Nationale" als grondslag van een verdere ideologische discussie heeft aangenomen (Zie bijlage IV). Paul van Tienen stelt, dat de W.E. geen besloten groep is en voor iedereen open staat, die aan de opbouw van een nationaal Europa wil medewerken. Er zou in de W.E. plaats zijn zowel voor oude verzetsstrijders, als voor voormalige Oostfront-vrijwilligers. De Werkgemeenschap Europa ademt nochtans een onmiskenbaar nationaal-socialistische geest. Dit moge blijken uit een citaat in het door Paul van Tienen geredigeerde blad van de W.E., van een aan "Nation Europa" ontleend artikel. Daarin schreef over het onderwerp "Reich Europa" o.m. het volgende:

"De gebiedende noodzaak van een "Europese Natie", gepaard gaande met een zeer bewuste cultivering van de nationale eigenheid der volkeren, was reeds eenmaal het ideaal, waarvoor op leven en dood werd gevochten, zonder echter als zodanig openbaar te worden. Zij was - als men de neigingen van enkele avonturiers en vechtjassen buiten beschouwing laat - het heimelijke licht, dat Franse, Vlaamse, Nederlandse, Waalse, Deense, Scandinavische, Finse, Zwitserse, Ierse, Litause, Letlandse, Oekraïense, Estlandse en andere "vreemde" mannen in bepaalde SS-formaties lokte, alle overige bezwaren en alle diepe vaderlandsliefde ten spijt. Geen van deze mannen zoekt dienst voor een Duits "staatsnationalisme" of voor een overheersing door vreemden of de een of andere partij en nog minder om strijd te voeren met het oprecht geliefde volk, waartoe hij behoorde. Maar waar zij allen naar streefden, was het "Europese Rijk", waarvan de eerste vormen zich vertoonden, en was een strijd tegen de bedreiging van Europa door het Communisme en het Marxisme en de massawording en niet in de laatste plaats door de biologische verwaarlozing en door een verwarrende en uit geheel andere verhoudingen voortspruitend Amerikanisme."

Paul van Tienen publiceert ook zelf in "Nation Europa" (Juni 1951), blijkens een artikel van zijn hand over: "Mythos und Logos". Hetzelfde nummer bevatte een bijdrage over "Europäischer Sozialismus", ondertekend door

De W.E. is in Nederland bezig met de opbouw van plaatselijke werkgroepen o.a. in Amsterdam en Haarlem; als werkgroep-leiders te 's-Gravenhage, Amersfoort en Soestdijk worden resp. genoemd:

(OK)

STICHTING "OUD POLITIEKE DELINQUENTEN".
(Gesticht bij akte 21 April 1961 verleden voor
--Notaris E.C.H. Kaiser, gevestigd te Amsterdam)

Penningsmeester:

Accountant

Amsterdam-C.

AMSTERDAM, datum poststempel.

U I T N O D I G I N G.

Hiermede nodigen wij U uit tot bijwoning van de Algemene Vergadering van de Stichting Oud Politieke Delinquenten, welke gehouden zal worden op Zaterdag Zaaijnsand 1961 om 3 uur n.m. in Huis "Westeinde", Westeinde 3, Amsterdam-C. (tel. 30532).

Dit punt is vanaf het C.S. te bereiken met tramlijn 4 of 5 (uitstappen op het Frederiksplein).

Wij maken U er opmerkzaam op, dat deze uitnodiging strikt persoonlijk is en dat alleen toegang kan worden verleend op vertoon van dit schrijven.

Aan omzide vermelden wij de agenda voor de Algemene Vergadering. Zoals U daaruit zult zien, zullen op deze vergadering belangrijke zaken worden behandeld. Wij rekenen dan ook op Uw komst.

Teneinde onze Penningsmeester, in de gelegenheid te stellen op de a.s. Jaarvergadering van de Stichting Oud Politieke Delinquenten op 13 October 1961 te 3 uur zijn financieel Verslag uit te brengen, is het dringend noodzakelijk de ontvangen gelden, almede opbrengst van de verkochte zegels, te storten op onze Postgirorekening 668317.

Met kameradschappelijke groeten,,

Het Hoofdbestuur der St. O.P.D.

A G E N D A
VOOR DE ALGEMENE VERGADERING DER ST. O.P.D. OP 13-10-1961.

1. Opening door de voorzitter, Mr. J.A. Nalhuis.
2. Verslag over de afgelopen periode:
 - a) door de penningmeester, , inzake het financiële beleid;
 - b) door , inzake de door hem geleide arbeidsbemiddeling;
 - c) door de secretaris, , inzake overige werkzaamheden.
3. Ontvouwing der plannen voor het a.s. winterseizoen.
4. Stemming over het bestuursbeleid en aanvulling van het Hoofdbestuur (cand. kunnen vóór de stemming worden gesteld).
5. Benoeming van een Controlecommissie.
6. Korte uiteenzetting omtrent doel en werkwijze der door hen in Nederland vertegenwoordigde groepen door:
 - a) (Verkgemeenschap Nederland-Buiteland)
 - b) (Algemeen Diets Jeugd Verbond)
 - c) P. van Tienen (Nation Europe).
7. Aendvraag.
8. Sluiting.

N O T A

Aan H.B.

Van B VII

AV 3

Op 24 Mei 1952 heeft B VII

een bespreking gehad met Kapt.

van de Koninklijke Marechaussee.

Aan de orde kwam de vraag of het, na de totstandkoming van het persoonlijk contact tussen Van Tienen en , verantwoord is

om ten behoeve van de Werkgemeenschap Europa activiteit te doen ontwikkelen in de vorm van werving van leden en abonné's voor de "Werkgemeenschap Europa", "Nation Europa" en de "Wikingruf". B VII heeft opgemerkt, dat Van Tienen t.z.t. zou kunnen duidelijk maken, dat zijn koeriersdienst ten behoeve van bezwaarlijk verenigbaar is met een al te openlijke activiteit ten behoeve van de Werkgemeenschap Europa.

.die reeds vrij gemakkelijk een tweetal personen voor de "Werkgemeenschap Europa" en de "Wikingruf" heeft kunnen interesseren, zal voorlopig passief kunnen blijven, d.w.z.: hij moet geen actie voor ledenwerving plegen, maar kan wel als b.v. geïnteresseerden om inlichtingen verzoeken deze verstrekken.

Overeengekomen werd de verdere ontwikkeling van het contact - Van Tienen aan te zien.

zal door de Koninklijke Marechaussee worden geïnstrueerd voorlopig, in de bovengeschetste zin, passief te blijven. Als Van Tienen op grotere activiteit bij mocht aandringen, zal het bovenaangegeven bezwaar van de onverenigbaarheid van Werkgemeenschap Europa-activiteit met de koeriersfunctie kunnen worden gehanteerd.

De inhoud van bovenstaande notitie is op 26 Mei 1952 ter verificatie nogmaals met besproken en door deze accoord bevonden.

B VII, 27 Mei 1952.

Den Haag, 21 April 1952.

Nr.

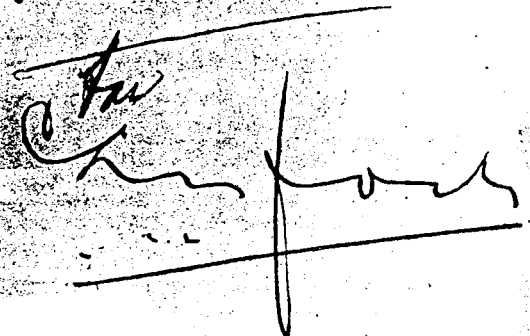
6.171 09.2-0	203	6.171 01.203
23 APR 1952		
ACD/		

Betr.: Neo-nazistische activiteit in West-Europ.

Zeer geachte Heer van Maanen,

Mijn dank voor Uw brief van 17 April, No.136329, vertrouwelijk, met het daarbij gevoegde rapport, waarvan de Minister-President met belangstelling heeft kennis genomen. Uit het rapport blijkt, dat en P. van Tienen (genoemd op blz. 1 en resp. blz. 2), beiden voorwaardelijk in vrijheid gesteld zijn. De vraag rijst, welke deze voorwaarden zijn, aangezien de thans door hen ten toon gespreide activiteit zodanig zou kunnen zijn, dat de voorwaardelijke invrijheidstelling wordt ingetrokken. Het is mij niet helemaal duidelijk, op welke wijze dit zou kunnen worden nagegaan en hoe Justitie er toezicht op houdt, dat aan de voorwaarden van invrijheidstellingen wordt voldaan. De Minister-President acht deze kwestie van belang en ik zou het derhalve zeer op prijs stellen Uw mening hierover te mogen vernemen. Het zou misschien ook mogelijk zijn, dat Uwerzijds Justitie wordt in- gelicht ten aanzien van de activiteiten van beide personen in de laatste tijd met het oog op een intrekking van de voorwaar- delijke invrijheidstelling. Mag ik misschien van U vernemen, of hiertoe naar Uw mening aanleiding zou kunnen zijn?

Met mijn beste groeten, verblijf ik,

De Heer Mr A. van Maanen,
 Binnenlandse Veiligheidsdienst,
 Javastraat 68,
 DEN HAAG.

F/8

UITTREKSEL

Uit: ACDO/ CO 168143

Naam: Onderwerps Archief.

Voor: PD 16511

Naam: TIENEN, Paul van

Ag. nr: 172903

Afz.: W.

Datum: 21-1-1953.

Aard van het stuk:

Rapport betreffende Dagblad publicaties inzake rechts-extremisme.
Aan b.g.rapport dat W. van één zijner relaties ontving, wordt het volgende ontleend.

Over de "rijkdom" van de Stichting Oud-Politieke Delinquenten valt slechts te zeggen, dat behoudens het particuliere geld van Wolthuis, er niets van betekenis is. Ook moet erop gewezen worden, dat deze Stichting en een andere, te Amsterdam geopereerd hebbende Stichting, los van elkaar staan.

De enige groep van betekenis, maar dan ook slechts weer van bescheiden betekenis, is een soort vereniging van oud-SS-ers, speciaal dan nog oud-Costfrontstrijders. Of hier inderdaad van een vereniging sprake is, dan wel dat deze lieden door middel van blaadjes contact met elkaar houden, is mij nog niet duidelijk.]

Dat ik ook met betrekking tot deze "organisatie" sceptisch sta, spruit voort uit de waarlijk belachelijke overdrijving ten aanzien van de voornaamheid in oud SS-kringen van Paul van Tienen te Amsterdam. Ik vertelde U reeds van hetgeen mij omtrent hem mededeelde. Van

Tienen is na de capitulatie katholiek geworden, zonder dat er in zijn politieke denken enige ordening is gekomen. Hij is van het soort wereldverbeteraars dat niet de minste rekening met mogelijkheden of consequenties houdt. In zijn gesprek met mij in de Stadsschouwburg te Maastricht, tijdens het Congres van de Heel-Nederlandse Jongerenbeweging, ontkende hij nationaal-socialist te zijn. Hij verklaarde zich toen voorstander van de Pan-Europese gedachte maar.....onder Duitse, bete nog Germaanse leiding. Dat is dus de oude Hitler-gedachte, zij het ook ontdaan van het heidens dictatoriale en totalitaire.

Datzelfde verklaarde hij ook in een vloed van drogredeneringen en sofismen aan Deze zegt van Van Tienen : een niet met de beide benen op de grond staande, licteljk verward dromer over een Groot Europa onder Germaanse leiding, als mens zeker niet verkeerd, maar ook niet gevaarlijk.

Ik meen echter, dat hij niet geheel als ongevaarlijk moet worden beschouwd, door zijn wereldvreemde denkbeelden.

Zoals ik U reeds vertelde, heeft Van Tienen zich tijdens zijn verblijf te Eindhoven, door het leven geslagen als bediende in het laboratorium van de ex-I.S.B.-er-burgemeester van Eindhoven, die een handel in veterinaire geneesmiddelen is begonnen en daarnaast een der geldschietters is van een veterinair tijdschrift, waarvan de directie en administratie is gevestigd te Breda en in handen berust van de oud-N.S.B.-er, Van Tienen was eveneens werkzaam als

Uitgetr. door:

A

Datum:

1

D 37 - 25.000

10

Abonnementenwerver voor dat blad. Vanuit Eindhoven is Van Tienen later verhuisd naar Amsterdam, waar hij een boekhandel heeft begonnen. Hij verkoopt o.a. het blad "Wiking Ruf", dat een opsporingsblad voor vermiste SS-kameraden is. Dit blad is niet, zoals "Het Perool" zegt, slechts clandestien te krijgen. Het wordt in zijn boekhandel open en bloot verkocht. Van elk nieuw nummer van genoemd blad ontvangt hij een aantal exemplaren, die steeds vlug van de hand gaan.

Van Tienen staat ongetwijfeld in verbinding met alle

Uitgetr. door:

Datum:

D 37 - 25.000

A0

1:

101

tijdens zijn verblijf te Eindhoven, door het leven geslagen als bediende in het laboratorium van de ex-N.S.B.-er-burgemeester van Eindhoven, die een handel in veterinaire geneesmiddelen is begonnen en daarpaast een der geldschietters is van een veterinair tijdschrift, waarvan de directie en administratie is gevestigd te Breda en in handen berust van de oud-N.S.B.-er, Van Tienen was eveneens werkzaam als abonnenentwerver voor dat blad. Vanuit Eindhoven is Van Tienen later verhuisd naar Amsterdam, waar hij een boekhandel is begonnen. Hij verkoopt o.a. het blad "Wiking Ruf", dat een opsporingsblad voor vermiste SS-kameraden is. Dit blad is niet, zoals "Het Parool" zegt, slechts clandestien te krijgen. Het wordt in zijn boekhandel open en bloot verkocht. Van elk nieuw nummer van genoemd blad ontvangt hij een aantal exemplaren, die steeds vlog van de hand gaan.

Van Tienen staat ongetwijfeld in verbinding met allerlei denkgenoten in binnen en buitenland, maar van een vaste organisatie schijnt geen sprake te zijn.

Men moet niet vergeten, dat Van Tienen's denkbeelden omtrent een christelijke Germaans-Europees machtsblok, wel zeer persoonlijk zijn en zeker niet gedeeld worden door de ex-nazi's en ex-SS-ers in Duitsland, of dezer geestverwanten in Nederland of andere West-Europese landen.